

ŠENTJANŠKI glas

Letnik XXIII, številka 54

GLASILO KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ

oktober 2022

armirane cevi
profili in trakovi PVC
črte za tenis
oddajanje poslovnih prostorov

Cesta na Bokalce 3b, 1000 Ljubljana
Telefon: 01/2568-023
Delavnica: 040/845-524
E-mail: anton.repovz@antonr.si
Splet: www.antonr.si

JOMALES

Gozdarske storitve

Jomales d.o.o.

Šentjanž 40c, 8297 Šentjanž

Mtel.: 051 394 023

POSEK · SPRAVILO · ODKUP

- * mleko *
- * probiotični navadni in sadni jogurti *
- * sladka skuta *
- * maslo * kajmak * sir za žar *
- * pregreta smetana *

Kmetija Kranjc

Budna vas 26a, Šentjanž

tel.: 041/577-908

HALO BETON

BETONARNA TREBNJE

031 644 300

HALO BETON d.o.o.

07/34 82 400

halobeton@gmail.com

GRADBENIŠTVO

ODLAZEK

tel.: 040/751-931

tesarstvo
prevoznništvo

Martin Zupan, s.p.
Kladje 1, Šentjanž
041 352 704

krovstvo

ŠpanLes

REJC Marija s.p.
KRMELJ 51

PREHRANA PRI MARJANI,
GOSTIŠČE BARBARA

PRI NAS VAM NUDIMO

- **NEDELJSKA KOSILA**
- JEDI PO NAROČILU
- PIZZE, MALICE
- SPREJEMAMO ZAKLJUČENE DRUŽBE DO 140 LJUDI

Sprejemamo naročila za torte in potice

Tel.: 07 8184 123, GSM: 031 652 429

DOSTAVA HRANE NA DOM ALI ŽELJENO MESTO (Chetering)

Fotografiranje za osebni dokument in ostale izkaznice.
Fotografiranje prireditev, krstov, birm, porok, družin...

Snemanje iz zraka z dronom.

Presnemavanje videokaset na USB ali DVD.

Skeniranje in digitalizacija fotografij.

Natisk fotografij in izdelava fotoknjig.

Poslovna darila – koledarji, kemiki, vžigalniki, majice,...

Izdelava nalepk za steklenice in podobno.

Laserko graviranje na les, ter ostale materiale.

Izdelava hostij in cake topperjev.

Velika izbira že pripravljenih daril ali daril po naročilu.

Tisk na različne artikle po naročilu.

Kozmetika in domača lekarna.

Janez Matjašec s.p., Štajngrob 39
PE Šentjanž 19 (sušilnica), 8297 Šentjanž

Drage sokrajanke, cenjeni sokrajanjani,

pošteno nas je že zazebljo, medtem ko je spomin na prevroče poletne dni še vedno zelo živ. Uredniški odbor Šentjanškega glasa je ponovno zavihal rokave in se odpravil na novo popotovanje že 54. številki naproti. Bliža se krajevni praznik, ki mu nezadržno sledi občinski praznik in kaj kmalu se bo izteklo še četrto tromesečje leta in napačil bo višek praznovanj, ki zaključijo vsako leto.

Kako hitro čas beži, nima nobenega smisla razpravljati, je pa ravno zato še kako pomembno, da vsak dan znova izkoristimo v vsej njegovi lepi ali malo manj lepi lepoti. Vsak dan je lep, če si takšnega naredimo. Kljub napovedani nič kaj optimistični in topli zimi se je vredno vedno znova zazreti vase in poiskati lepoto v sebi. Najbrž se strinjate, da negativne misli, škodoželjnost, privoščljivost, pohlep, neupravičena kritičnost v nas nezavedno vzbudita čustva, ki jih izžarevamo navzven, jih širimo med ljudi okoli nas, vse skupaj pa rojeva stres in bolezen. Obratna pot, zamenjana s pozitivnimi čustvi, je enaka, le rezultat je drug. Že od nekdaj vemo, da, kar živiš, to si in da se dobro z dobrim, slabo pa s slabim vrača. O krizi, ki jo danes živimo in ki nas še čaka, nas bombardirajo iz vseh strani. Zakaj bi si jo še sami poglobljali v sredini, ki nas obdaja, če pa smo skupaj vedno močnejši in je odmaknjen vsakdan v pozitivnem mehurčku lahko trenuten odmik in razbremenitev od bremen zunanjega vsakdana, ki se, ko nanje naletimo, tako zdijo lažja.

Tema letošnjega ArtEka Šentjanž je bila »čista misel«. Živeti in razmišljati čisto je v današnji družbi zagotovo umetnost brez primere. Če kdo, nam umetniki to pot še kako dobro znajo pokazati in so nam tudi jo, le videti jo moramo znati in želeti.

V uredniškem odboru Šentjanškega glasa prav gotovo razmišljamo čisto in se trudimo ustvarjati časopis, ki vas bo, kljub morda tokrat malenkost napornem uvodniku, razvedril, objektivno informiral in še najmanj delil. Uredniški odbor objavi prav vse prispevke, ki nam jih posredujete do predvidenega roka za oddajo, in do sedaj tudi vse tiste, ki so z oddajo zamudili. Odprti smo za nove ideje, pobude in upravičene kritike pa tudi pohvale, a kaj, ko je tako enih kot drugih, ki nas tako ali drugače dohitijo, zelo malo ali nič. Skratka, optimizem nam ne pojenja in vedno znova vas pozivamo in upamo, da med vami obstajajo ljudje, ki se nam bi imeli željo na tak ali drugačen način pridružiti in med te liste papirja pihniti nov veter, novo energijo. Roka sodelovanja je torej podana, vabljeni, da jo zgrabite z vso močjo in energijo, ki jo premorete.

Verjamemo in želimo, da bo politična jesen na površje tako na državnem kot na lokalnem nivoju naplavila nove obraze čistih misli in namenov, ki si želijo nekaj prinesiti skupnosti. Tudi starih obrazov nas ni strah, če le razmišljajo čisto in imajo smeje in dobre namene. Upati, pomeni živeti in mi še kako živimo. Želimo, da ostanete polni življenja in optimizma tudi vi, ker svet je kljub vsemu lep.

Vesna in Petra

CENIK OGLASNEGA PROSTORA

Objava Vašega oglasa v posameznem izvodu – eni številki	Objava Vašega oglasa v vseh treh številkah ŠG letnika 2022 - POPUST!
Zadnja stran, barvna	Zadnja stran, barvna
1/1.....250€	1/1.....650€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....80€	1/8.....180€
Notranja stran, barvna	Notranja stran, barvna
1/1.....200€	1/1.....500€
1/2.....150€	1/2.....400€
1/4.....100€	1/4.....250€
1/8.....60€	1/8.....150€
Prva stran, barvna	Prva stran, barvna
1/8.....150€	1/8.....400€

Šentjanški glas

Glasilo krajevne skupnosti Šentjanž

Izdaja: Krajevna skupnost Šentjanž

Uredniški odbor:

Petra Majcen (odgovorna urednica),
Vesna Perko (glavna urednica),
Simona Razpet (lektoriranje),
Boštjan Repovž, Milan Sotlar,
(oblikovanje).

Prispevki:

zunanjji sodelavci

Slika na naslovnici:

Milan Sotlar

Naslov:

Šentjanški glas – uredništvo,

Šentjanž 22,

8297 Šentjanž

E-mail: info@sentjanz.si,

www.sentjanz.si

Šentjanški glas je vpisan v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zap. št. 1557.

Oglasno trženje:

Turistično društvo Šentjanž

Tisk: Vinko Podlogar s.p. Radeče

Naklada: 500 izvodov

Cena: 0,01 EUR

Oglasna sporočila niso lektorirana. Za vsebino oglasa je odgovoren naročnik. Pridržujemo si pravico do krajšanja in oblikovanja gradiva. Fotografij in rokopisov ne vračamo. Fotografije, ki niso del člankov, so iz arhiva TD Šentjanž.

Vsem krajanke in krajanom ob krajevnem prazniku iskreno čestitamo in želimo kar se da lepo praznovanje v družbi dobrih ljudi čistih misli.

Uredniški odbor Šentjanškega glasa

SPOŠTOVANE SOKRAJANKE, CENJENI KRAJANI!

Krajevna skupnost
Šentjanž

Kar naenkrat nas je spet ujela jesen. Drevesa odmetavajo barvito listje, iz ognjišč diši po kostanju, v vinogradih se sliši klopotanje. Učenci so se spet vrtili v šolske klopi in že komaj čakajo prve počitniške dni. Jesen v naši deželi bo pestra in zanimiva. Bližajo se predsedniške volitve in za njimi še lokalne. Obstoječemu svetu Krajevne skupnosti se izteka mandat. Kljub temu ne počivamo in skušamo dokončati nekatere že začete projekte.

Tako je v teku asfaltacija muld v Svrževem, asfaltacija na Leskovcu in globinska sanacija ceste Kamenško–Kamenica v dolžini 70 m. Istočasno se ureja dokumentacija za rušitev hiše v Podborštu. Izpeljan je bil tudi javni razpis za izbor izvajalca za gradnjo mrliške vežice na Velikem Cirkniku. Začetek gradnje pričakujemo še v tem letu. V zaključni fazi pa so še pripravljala dela na odseku javne poti JP 595443, kjer je planirana razširitev najbolj strmih delov ceste.

Težko pričakovan začetek sanacije ceste Šentjanž–Gline se ponovno odmika. Problem je še nerešen odkup zemljišča. Poleg tega je vlada ustavila investicije. Po mnogoštevilnih naporih pa vendar obstaja upanje, da bi po rebalansu državnega

proračuna tudi ta projekt prišel na vrsto za pričetek del. Če bi se rešil odkup zemljišča, bi bili tako ustvarjeni predpogoji, da bi nato lahko hitro stekli postopki za javni razpis za izbor izvajalca del. S tem projektom je tako pogojena tudi izgradnja igrišča pri OŠ Milana Majcna Šentjanž in dokončanje projekta »Hidravlična izboljšava vodovoda«. Menim, da bi moral za dobro vseh nas, predvsem pa v dobro naših najmlajših, čim prej prevladati razum, da se zadeva kar se da hitro reši in lahko nadaljnji postopki stečejo. Poleg igrišča in s tem boljših pogojev za naše otroke je na tem odseku velik problem tudi prometna varnost in res nedopustno bi bilo, da principi posameznikov in nezmožnost dogovora kdaj rezultirajo v hudo nesrečo ali celo izgubo življenja.

Zaključuje se tudi črpanje sredstev, ki smo jih uspeli pridobiti iz lanskega participativnega proračuna. V zaključni fazi je ureditev postajališča za avtodome in turistično informacijske točke na parkirišču v Šentjanžu, zaključuje se izdelava dvignjene poti čez močvaro na Rudarski tematski poti Tk pav in v sklepnih fazi je tudi ureditev vasi Leskovec. Veseli me, da so bili naši sokrajanje zelo uspešni tudi pri pridobivanju sredstev iz participativnega proračuna za naslednje leto, k čemur ste nedvomno zelo veliko prispevali tudi vi, krajanke in krajanje, s svojim glasovanjem. Oba prijavljena projekta iz naše krajevne skupnosti sta se uvrstila v ožji izbor in na koncu tudi prejela največ točk.

Delo sveta Krajevne skupnosti v mandatu, ki se izteka, ocenjujem kot zelo uspešno. Svet KS je bil složen, povezovalen in motiviran za delo. Nedvomno o tem pričajo tudi rezultati. Spoštovani krajanke in krajanje, iskreno se vam zahvaljujemo za sodelovanje v teh štirih letih, za vse vaše pripombe, pobude, pohvale in zahvale. Želim vam vse dobro ter vam že danes čestitam ob bližajočem se krajevnem in občinskem prazniku.

Boštjan Repovž, predsednik sveta KS Šentjanž

CENJENE KRAJANKE, CENJENI KRAJANI KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTJANŽ!

V jesenskih mesecih se veselimo sadov našega truda in trdega dela naših rok, ko pobiramo in shranjujemo še zadnje poljske pridelke ter ob prijetnem druženju porežemo grozdje v vinogradih.

Krajevna skupnost Šentjanž je v tem jesenskem času v pričakovanju praznovanja svojega krajevnega praznika. Ta čas je vselej tudi priložnost, da izpostavimo nove pridobitve preteklega obdobja in se ozremo v prihodnost načrtovanja

novih posodobitev, ki v krajevno skupnost prinašajo razvoj in višajo kakovost bivanja.

Eden večjih projektov zadnjega obdobja je zagotovo povezovanje vodovodnih sistemov Šentjanža in Krmelja z izgradnjo novega vodohrana Šentjanž, ki poteka v sklopu večletnega projekta Hidravlične izboljšave v občini Sevnica. Z novim vodohranom, prečrpališčem in dodatnimi povezovalnimi cevovodi boste krajanje in krajanke dostopali do čiste pitne vode, hkrati pa bo preskrba z vodo na tem območju potekala nemoteno tudi v bolj sušnih obdobjih. Ob izgradnji vodovoda so načrtovane tudi sočasne sanacije nekaterih cestnih odsekov.

Tudi na področju prometne infrastrukture so bile izvedene pomembne posodobitve. Cesta, ki povezuje kraja Kal in Svinjsko, je bila razširjena in asfaltirana. Odsek, dolg dobrih 900 metrov, predstavlja pomembno prometno povezavo tamkajšnjim krajanke in krajanom.

Na Velikem Cirkniku je v izvajanju postopno urejanje okolice gasilskega doma in cerkve. Za izgradnjo poslovilne vežice je uspešno pridobljeno gradbeno dovoljenje, v teku je postopek za izbor izvajalca del. S to ureditvijo bo širše območje gasilskega doma in cerkve dobilo še prijaznejšo podobo in se oblikovalo kot središče kraja.

V pričakovanju skorajšnjega pričetka izvedbe je dolgo načrtovana ureditev državne ceste na odseku Šentjanž–Gline.

Občina Sevnica je že v lanskem letu v sodelovanju s Krajevno skupnostjo in Župnijo izvedla premestitev kapelice Lurške Matere Božje. V letošnjem letu se je nadaljevalo pridobivanje zemljišč za ureditev cestne povezave. Kljub skrbnemu načrtovanju in usklajenemu sodelovanju z Direkcijo RS za infrastrukturo, ki projekt rekonstrukcije ceste izvaja, nekateri izzivi s pridobivanjem zemljišč še niso rešeni. Dolgotrajni postopki oddaljujejo projekt od pričetka realizacije. Kljub temu pa verjamem, da bodo nastali izzivi rešeni v najkrajšem možnem času, kar bo omogočilo nadaljevanje aktivnosti. Sočasno z

izvedbo tega projekta je načrtovana tudi ureditev zunanjih površin pri Osnovni šoli Milana Majcna Šentjanž.

Občina Sevnica in Krajevna skupnost Šentjanž pri načrtovanju infrastrukturnih projektov in posodobitev zelo dobro sodelujeta. Verjamem, da bo uspešnost sodelovanja nadaljevana tudi v prihodnje.

Ob tej priložnosti vam, spoštovani krajanke in krajanj krajevnih skupnosti Šentjanž, iskreno čestitam ob krajevnem prazniku in vam želim vse dobro. Naj vas praznovanje še dodatno poveže ob soustvarjanju družbenega in družabnega življenja.

S spoštovanjem, Srečko Ocvirk, župan občine Sevnica

Enver Gashi in Jure Jontez

Gasilska zveza Slovenije je bila ustanovljena leta 1949 v Ljubljani in združuje več kot 150.000 članov prostovoljnih gasilskih društev. Njihova naloga ni le gašenje in reševanje v primeru požarov, ampak nesebična pomoč ob vsakršni nesreči. Medtem ko so se nekateri predajali sončnim žarkom in uživali v brezskrbnih počitnicah, so se številni prostovoljni gasilci borili z ognjenimi zublji na Krasu. Med njimi so bili tudi člani Prostovoljnega gasilskega društva Šentjanž. O celotnem dogajanju na Krasu smo povprašali Jureta Jonteza in Enverja Gashija, ki sta skupaj s še ostalimi šentjanškimi gasilci sodelovala na intervenciji.

Ognjeni zublji so pretili Krasu ... Kako je bilo kot gasilec spremljati dogajanje pred televizijo?

Enver Gashi: Ves čas sem spremljal poročila, pregledoval novice in novosti tako na spletu kot tudi na družbenem omrežju Facebook. Večkrat sem svojim domačim dejal, da bi šel kar tja. Ko me je poklical poveljnik našega društva, sem takoj dejal, da odidem na pomoč na Kras. Tudi gasilci smo se pogovarjali med seboj, kaj bi mi storili, če bi zagorelo v naših gozdovih.

Jure Jontez: Celotno dogajanje je spremljala vsa družina. Požar na Krasu je bliskovito napredoval in vse se je začelo hitro stopnjevati, zato sem še z večjo pozornostjo prisluhnil vsem novicam. Prav tako sem imel v mislih vse fante, ki so se tam bojevali z ognjenimi zublji. Ko so začeli omenjati, da bo potrebna pomoč gasilcev celotne Slovenije, sem vedel, da bomo najverjetneje vpoklicani tudi mi, da se vsaj zamenja gasilce na

požariščih, ki so bili že tako utrujeni. Kot pravi gasilec si nervozen, je pa zelo težko ubesediti te občutke.

Kako pa je sama družina gledala na vaš odhod?

Enver Gashi: Ko odhajaš, ne veš, kaj bi rekel svoji družini, saj veš, da se lahko marsikaj zgodi. Veste, vedno, ko hitiš na pomoč in gasiš, imaš v ozadju misel, da te nekdo čaka doma.

Jure Jontez: Družina me je podpirala. Žena je močno vpeta v gasilsko delo, saj je tudi sama gasilka, zato dodatno besedičenje ni bilo potrebno.

Kako so potekale priprave odhoda na Kras? Ste se morali posebej pripravljati na intervencijo?

Enver Gashi: Za požar se je aktiviral državni obrambni načrt in posledično so se aktivirale posamezne gasilke regije, aktivirana je bila tudi Gasilska zveza Sevnica. Šentjanški gasilci smo odšli

v dveh izmenah. V ekipi, v kateri sem sodeloval sam, so bili še **Tim Orešnik, Marko Repše in Andrej Črček**. Med seboj smo se dogovorili, da s seboj vzamemo tudi hrano in pijačo, in pripravili vso potrebno opremo. Zaradi nevarnosti požara na našem območju pa je gasilska cisterna ostala doma. Skupaj z ostalimi člani GZ Sevnica smo se zbrali pred Gasilskim domom Tržišče, kjer nam je vodja intervencije Tomaž Kovačič podal taktične nasvete in opozorila, pridružila pa sta se še Janez Pungerčar, predsednik GD Tržišče, in **Simon Šmit, poveljnik 3. sektorja GZ Sevnica**. Od tu smo štartali okoli treh zjutraj, da smo bili pravočasno na Krasu, na primorski avtocesti pa se nam je pridružila tudi GZ Krško.

Jure Jontez: Odziv naših gasilcev je bil zelo velik, imeli smo možnost oditi na dva termina: na nočno izmeno, ki je trajala od 19. ure do 7. ure, ali na dnevni termin. V nočni izmeni so poleg mene bili še **Ivo Jontez, Jože Lazar in Matic Strnad**. Zelo veliko nas je aktivnih članov, zato ni bilo težko sestaviti ekipo, a posebnih priprav nismo imeli. Le znotraj zveze je bilo določeno, kaj katero društvo vzame s seboj, saj je bilo tudi na našem območju nevarnost požara, zato je naša ekipa odšla s kombijem, medtem ko je naša gasilska cisterna ostala v pripravljenosti za morebitne požare na območju občine Sevnica. S seboj smo vzeli le najnujnejše stvari: sendviče, energijske pijače, obleke in seveda gasilsko opremo. Zbor je bil pred Gasilskim domom Tržišče, kjer smo prejeli dodatna navodila, nato pa smo se v sklopu regije Posavje v konvoju odpeljali do zbirne točke. Veste, vsak je dobil nek termin, od koder je štartal, da ne bi bila avtocesta preobremenjena.

Povejte nam, kako je potekala organizacija in podajanje navodil na samem mestu požarišča.

Enver Gashi: Na zbirnem mestu smo dobili dodatna navodila, saj je bilo vse skrbno načrtovano. Naš poveljnik je prejel informacije vodje, ki je bil pred tem na območju, kamor smo se odpravljali sami. Točno smo vedeli, na katero območje bomo odšli in kaj bo naše delo. Naša ekipa je odšla na območje Sela na Krasu, bili smo v bližnji okolici Vojščiće. V notranjost požganega območja nismo smeli vstopati, saj le-to ne bi bilo smotno dejanje. Člani posavske regije smo se med seboj ves čas obveščali o poteku intervencije, se bodrili in opominjali, da je pomembna naša varnost. Kljub številni množici gasilcev ni bilo konfliktov in vse je potekalo brezhibno.

Jure Jontez: Organizacija je bila neverjetno dobra. Prve dni, ko je bilo vse zapleteno in so bili ognjeni zublji še kako nevarni, najverjetneje ni bilo to tako. Mi smo imeli malo sreče, saj smo prispeli po dnevu, ko je že potekala ogromna aviacija. Helikopterje bi lahko primerjali s čebelami, ki so hiteli sem in tja. Glavno delo letalstva je bilo za tisti dan izpeljano. Le paziti je bilo treba, da veter ni povzročil ponovnega vžiga ognja, saj je res močno pihalo.

Na prvi sprejemni točki se je javila vsa posavska regija: navesti smo morali, kdo je prisoten, s katere regije, s katero opremo, vse se je spisalo. Tu srečaš ljudi, s katerimi se nisi videl že dolgo časa. Tam je bilo zagotovo od 30 do 40 prostovoljcev, ki so nosili energijske pijače, sadje, pijačo. Vse, kar smo odnesli s seboj, je bilo zamen. Dobili smo tudi toaletni papir, kapljice za oči itd. Nato so se vsa vozila umaknila na drugo sprejemno točko, na sam teren. Ko smo se peljali, smo opazovali območje, kjer je bil nekoč gozd, sedaj pa je bilo le pogorišče. Bili smo šokirani. Naš poveljnik in tisti poveljnik, ki je bil na terenu, sta izpeljala primopredajo, nato pa smo se pripravili. Znotraj sevniške zveze smo prejeli navodila o lokaciji, kamor smo odšli – mi smo bili v okolici Nove vasi, kje so kritične točke itd. Na odsekih smo razvili in pripravili cevi, poskrbeli, da smo imeli polne naprtnjače. Pripravljeni smo bili na vse. Vse smo lahko delali z glavne poti, po goščavi ni bilo dovoljeno.

Teren Krasa je bil nevaren tudi zaradi neeksplozivnih ubojnih sredstev. Pomembno ni bilo le pogasiti požar, ampak poskrbeti tudi za svojo varnost, pri čemer ima velik pomen tudi usklajeno delovanje ekipe. Menite, da se je vaša ekipa izkazala? Najverjetneje so vam k uspešnemu delu pripomogla tudi znanja usposabljanj znotraj gasilskega društva, kajne?

Enver Gashi: Že med vožnjo na Krasu smo se zavedali, da ne bo pomembna le naša zbranost, ampak tudi previdnost, saj je bil teren poln neeksplozivnih ubojnih sredstev. Ves čas je bilo v ospredju dejstvo, da moramo poskrbeti tudi za svojo varnost. Z ekipo, ki je bila usklajena, zbrana in previdna, je bilo delo lažje. Nikoli pa ne veš, kaj se lahko zgodi, saj je bil vsem nam teren neznan. Zagotovo k uspešnemu delu gasilca pripomorejo naša znanja usposabljanj, prav tako pa tudi izkušnje. Slednja nas je marsikaj naučila.

Jure Jontez: Navodila so bila jasna in smo jih morali ter tudi smo upoštevali. Ni bilo prostora, da bi se igrali junaka, ta teren nam je bil tuj, zato je bilo treba biti previden. Nikoli ne veš, kam stopiš. Tudi od drugih fantov smo slišali, da je pokalo po hribih. Čeprav ni gorelo, je bilo vroče. Na ta teren, ki je tako suh in težko dostopen, mi nismo navajeni, tudi vročina med letom je drugačna. Pri nas so potočki, na Krasu pa suho. Člani društva se ves čas izobražujemo, to drži, a območje Krasa je bilo za nas specifično. Vedno smo željni novega znanja in dodatnih izobraževanj.

Za vse, ki ste se spopadali s požarom na Krasu, so bile noči najverjetneje težke in naporene. Bralci Šentjanškega glasa si ne moremo niti predstavljati vseh teh vaših izkušenj. Kaj vam je ob pogledu na požar prevečalo vaše misli?

Enver Gashi: Naša skupina je bila na požarišču, ko smo izvajali le požarno stražo, a bilo je vroče. Bili so manjši požari, ki smo jih takoj pogasili, da se požar ni razširil. Noči nam niso bile naporne, čeprav bi bilo lahko težko, ne bi bilo težko, saj te vleče misel, da je treba pomagati.

Jure Jontez: Ko si tam, ne veš, kaj pričakovati. Selili smo se z enega področja na drugega, za katerega ne veš, kaj te tam čaka. Takrat niti nimaš časa premišljevat, odmisliš vse in delaš tisto, kar mora gasilec narediti, pri tem pa poskrbeti za varnost in se držiš navodil svoje vodje.

Gasilci opravljate delo s srcem, zato verjamem, da so bili na terenu tudi dogodki, ki so se vas dotaknili. Kaj bi izpostavili?

Enver Gashi: Ko vidiš ljudi, ki te pričakajo ob cestah in te pozdravljajo, ko odhajaš in prihajaš na teren, to je to. Ljudje so v nas iskali upanje in so ga prejeli, za kar so bili hvaležni. Ničkolikokrat smo slišali besedo hvala. Pretresljiv je pogled, da je na eni strani ceste vse pogorelo, na drugi strani, le čez cesto, pa so bile hiše nedotaknjene. Izpostavil bi gospo, ki je bila Italijanka. Ponujala nam je kavo, sama ni znala nobene druge slovenske besede kot le kava. Če si jo prosil za mleko, te ni razumela. Ljudje so bili složni in so pomagali drug drugemu. Složni niso bili le gasilci, ampak tudi prostovoljci.

Jure Jontez: Rad bi poudaril sprejemno točko. Še nič nismo naredili, pa smo že slišali: »Hvala, ker ste prišli.« V teh 12 urah smo to slišali nešteto krat. Ko smo se vozili s prve na drugo sprejemno točko, so nam mahali otroci in vsi so nas pozdravljali.

V tistem trenutku gasilec prejme topel občutek, da si jim upanje. Hvaležnost ljudi, to je tisto, kar se me je dotaknilo.

Ste se počutili majhnega, ko je v neposredni bližini divjala moč narave? Kakšen je bil vaš občutek ob pogledu na opustošeno naravo, ko se je ogenj bližal vsem?

Enver Gashi: Ob takšnem požaru opaziš, da sam nisi nič in da edino skupaj lahko nekaj storimo. Če se marsikdo tega prej ne zaveda, tam spoznaš, da sam nisi kos vsemu temu. Ugotoviš, da te denar in celotno premoženje ne rešita pred požarom.

Jure Jontez: Ko smo se peljali, smo videli odseke, ki so bili pogašeni. Ugotoviš, da je celotno območje res veliko, in to te šokira. Menim, da je treba biti pogumen do meje razuma, ob sebi pa imaš tudi tovariše, ki jim zaupaš. Veš, da če pride do nevarnih situacij, se moraš umakniti, ne delaš brezglavo.

Zgodba Krasa je imela zaradi vas, gasilcev, srečen konec. Kakšni so vaši občutki sedaj, ko je že vse mimo? Bi še enkrat ponovili svoje nesebično dejanje?

Enver Gashi: Brez vsakega razmišljanja bi svoje delo ponovil še tisočkrat. Sploh ne bi razmišljal o drugačni odločitvi. Mislim, da smo prostovoljni gasilci dokazali naš odnos do gašenja in se izpostavili kot ljudje, ki znamo stopiti skupaj. Bi pa rad izpostavil, da nismo bili samo gasilci tisti, ki smo odšli na pomoč, ampak tudi ostali prostovoljci, ki so ravno tako doprinesli levji delež k uspešnemu koncu.

Jure Jontez: Svoje dejanje bi ponovil stokrat, ne le enkrat. Na to gledaš kot na neko izkušnjo, ki te obogati z novim razmišljanjem, na neke nove situacije, ugotoviš, da smo zelo močni, če stopimo skupaj. Prostovoljni gasilci smo dokazali, da smo fenomen, ekipa ali pa kot neka vojska, ki je predana svojim ciljem.

Mediji so objavljali, da so se cele vasi odzvale s hvaležnimi zapisi na plakatih, ploskanjem itd. Kako ste se počutili ob takšnem odzivu ljudi?

Enver Gashi: Med samo intervencijo so nas domačini zalagali s hrano in pijačo. Občutke, ki jih povzročajo takšni odzivi ljudi, je težko opisati. Še danes, ko si ogledam kakšen posnetek njihovih dejanj, me zmrazi. To je to, več gasilec ne potrebuje.

Jure Jontez: Pri srcu ti je toplo, postaneš solzen in ves trud ter karkoli smo prispevali, je bilo poplačano. Ko vidiš to hvaležnost, je za prostovoljca, ki dela s srcem, več kot dovolj, kar najverjetneje menijo tudi drugi.

Z gasilcema se je pogovarjala Vesna Perko.

OMPZ Kresnica

Letošnje leto je bilo za Kresnice prav posebno leto, saj so obeležili 30 let svojega delovanja. Njim v čast smo se pogovarjali z vodjo, Renato Kuhar.

Ne moremo mimo slednjega vprašanja ... Kakšni so bili prvi začetki vašega zbora?

Pisal se je december 1990, ko se je v Šentjanžu organiziralo prvo miklavževanje. Takrat so sodelovali vsi pevci, katerim je na harmoniju igral Jani Žganjar. Na pobudo takratnega župnika pa sem bila povabljena, da pomagam organizirati prvo Miklavževanje v Šentjanžu po 50-ih letih. Naša prva skupina je štela 12 pevcev, Miklavževanje je minilo in že je prišla pobuda s strani takratnega župnika Janeza Zaletelja, da pripravimo še prireditev ob materinskem dnevu. Usodno je bilo srečanje z ravnateljem želimeljske gimnazije, ki je bil takrat gost v Šentjanžu. V mali nadobudni skupini je videl potencial za župnijo, v čemer se ni zmotil. Naše sodelovanje pa je preraslo v prijateljstvo, ki traja še danes. Ponujeno sodelovanje z bogoslovci želimeljske gimnazije, med katerimi je bil tudi Boštjan Jamnik, ki je bil član zbora, nam je lajšalo delo našega začetka, saj je bilo malo notnih zapisov, s katerimi bi se lažje učili mladinsko duhovno glasbo. V glavnem smo spoznavali pesmi ob raznih srečanjih. Naslednjo jesen smo postali že pravi zbor s 24 pevci in prvimi enakimi bluzicami.

Kako so potekale vaše vaje? Kateri načini so bili najbolj uspešni, da ste v svojo sredo privabili toliko mladih otrok?

Zbor je imel najmanj dve desetletji vsaj 30 pevcev. K nam so prihajali mnogi, ki so se imeli radi lepo, vmes pa je bilo tudi resno delo. Ob sodelovanju s salezijanci so se odpirala nova poznanstva in vzorniki, katerim smo skušali slediti. Včasih smo se lotili pesmi, ki se je zdela, da je ne bomo nikoli znali, a z močno voljo in rednimi pevskimi vajami, smo strli še tako trd oreh.

Delo z otroki in mladimi je bilo ves čas najlepša naloga zbora, žal pa se je v zadnjem času marsikaj spremenilo.

Veliko je možnosti za različne zanimive interesne dejavnosti, pa morda tudi malo manj zagona s strani vodstva zbora je botrovalo, da je v zbor prihajalo vse manj otrok. Morda tudi zaradi manjšega števila otrok v razredih in pri verouku. Vsako leto damo poseben poudarek na prvoobhajance in tudi birmance, ki jih pripravimo na samostojen nastop ob njihovem prazniku. Veseli pa smo, da zbor navkljub vsem stvarjem še vedno obstaja.

V svojem dolgoletnem delovanju ste doživeli že marsikaj. Zaupajte nam, na kaj ste najbolj ponosni oz. kaj bi izpostavili?

Naši osnovni dejavnosti sta prepevanje pri maši in pripravljanje programov za farne slovesnosti. Na naših pevskih vajah so bile vedno prisotne tudi različne igre, s katerimi smo utrdili naše medsebojne vezi in zaupanje.

Udeležili smo se številnih duhovnih vaj, izpeljali smo prva gostovanja na Rakovniku z otroškimi zbori, poleti smo odšli na dvodnevni izlet na morje ali v Veržej, na Veliko planino, Uskovnico, na žegnanja po podružnicah ... Vedno smo se imeli lepo. Izpostavila bi naš prvi večji uspeh, ko smo po dobrih treh letih druženja organizirali dobrodelni koncert za sklad gimnazije Želimlje.

Najeli smo dvorano v Krmelju, kako optimistično, in jo tudi napolnili do zadnjega kotička, a ne z našim petjem, saj je bil takratni gost priljubljeni duhovnik Mirko Žerjav. No, ideja je bila pa naša. Toda ta ideja ni bila kar tako, predstavljena je bila tudi takratnemu predstojniku in sodelavniku iz celotne Slovenije. Kmalu smo prejeli vabilo za nove koncerte na Igu in Škofljici, na katerih smo bili gostje tudi mi. Zbrana sredstva niso bila zanemarljiva.

Pesmi skupine Gloria so nam bile poseben izziv in naključje je hotelo, da smo se spoznali z Marjanom Buničem, ki je bil potem gost na naši 5. obletnici delovanja. Otroci so ga navdušeno klicali Cofko Cof, saj je prepeval tudi pesmi iz risank.

Eden lepših spominov je tudi poroka naše članice Romane in njenega izbranca Igorja. Posebno željo o pesmi Deni me je bilo na prvi pogled malo težje uresničiti, zato smo jima pripeljali kar originalnega izvajalca, prijatelja Marjana Buniča. Presenečenje je popolnoma uspelo. Ostaja tudi lep spomin na koncert v Lutrovski kleti, ki smo ga skupaj z izjemnimi glasbenimi gosti posvetili našim staršem in dobrotnikom zbora.

Vaše usklajeno zborovsko petje so hoteli slišati tudi izven naše krajevne skupnosti. Kje vse ste nastopali?

Udeleževanje na otroških pevskih zborih na Rakovniku, kjer je pelo tudi po 800 otrok, je bilo vedno nov zagon tudi za spoznavanje novih pesmi. Poseben praznik je bil prvi nastop pri živih jaslicah v Postojnski jami, katerim so sledili še štirje.

Prepevanje v družbi raznih zborov po Sloveniji ob različnih priložnostih, priprava slovesnosti v župniji in kraju, prepevanje na porokah tudi izven fare, posebno doživetje pa je bilo gostovanje v župniji našega župnika, Janeza Cevca.

Petje družiti ljudi, omogoča spoznavanje novih, zato ste v vseh teh letih kot skupina stkali nova prijateljstva. Katera so to?

Ponosni smo na prijateljevanje z duhovnikom Petrom Pučnikom, ki smo ga spoznali skupaj z gospodom Lojzeto Dobravcem, saj je rodilo bogate sadove. Z njim ostajamo na vezi še danes, a žal ga je prizadelo zdravje. Veliko skupnih srečanj smo doživeli, sodelovali pri snemanjih zgoščenk mladinske duhovne glasbe in veselo prepevali njegove pesmi. Pogosto nam je priskočil na pomoč z vajami ali pa smo se kar sami odpeljali na pevski vikend v Želimlje ali Veržej, kjer je služboval kasneje.

Svoje obletnice delovanja ste vedno obeležili. Zaupajte nam, od kod ideje za takšne nastope?

Ideja za praznovanja vsakih 5 let se je pokazala kot dobra že ob peti obletnici. Zbor nima lastnih sredstev in na ta način smo lahko opozorili nase, se intenzivno pripravljali na praznovanje, odšli kam na gostovanje in dobili nov zagon za nadaljnje delo.

Za 10. obletnico zbora smo povabili skupino Gloria kot glasbene goste, za 15. pa ob Marjanu Buniču še Metulje, od katerih smo podedovali čudovito priredbo pesmi Nezakonska mati, ki jo je takrat čudovito zapela v solističnem delu Megi Sotlar.

Za 20. obletnico smo povabili k sodelovanju vse bivše Kresnice in znova smo zagrmeli kot nekoč s skoraj 50 ubranimi glasovi. Ponosni pa smo, da smo uresničili, vsaj takrat smo tako menili, dokaj nedosegljiv cilj, potovanje v Rim, kjer nas je že takrat prvič v Rimu sprejel gospod Lojze Dobravec, obiskali pa smo tudi gospoda Rodeta v Vatikanu.

Kljub vsemu smo praznovali 25-letnico, kamor smo povabili naše bivše člane zbora, ki se še vedno ukvarjajo z glasbo.

Poleg Septeta Fortuna, katere pevke so bile prav vse nekoč tudi članice zbora, je z nami prav rad zapel tudi Andrej Zupan iz ansambla Nemir. V posebno lepem spominu nam ostaja tudi Hana Zupan, ki je bila že kot majhna deklica izjemna solistka.

Iz vrst Kresnice so vzplamtele tudi nove pevske skupine, bili so odkriti novi pevski talenti, ki jih danes lahko poslušamo po televizijskih sprejemnikih. Kakšni so občutki ob vsem tem, saj drži dejstvo, da je k temu pripomoglo tudi petje v vašem zboru.

Srečanja z bivšimi člani zbora so vedno prijetna, saj nas vežejo spomini, ki smo si jih ustvarili skupaj na način, ki se zdi včasih kar neverjeten. Lepo smo se imeli skozi desetletja, v katerih so se pokazali tudi izjemni talenti, katere z zanimanjem in ponosom spremljamo in se veselimo njihovih uspehov.

Vsa društva imajo vzpone in padce. Menite, da ste v teh 30. letih delovanja doživeli kakšen padec?

Zadnjih 5 let se je v nekem trenutku zdelo, da morda zbor ne bo preživel oz. se je bilo treba počasi navaditi na manjše število pevcev. Naša naloga, redno prepevanje pri maši, ni bila nikoli prekinjena, na kar smo zelo ponosni. Pojavila so se nova imena, tokrat tudi fantov, ki so se na 30-letnici predstavili v vsej svoji lepoti glasov.

Kaj pa uspehi? Zagotovo je bilo letošnje praznovanje 30-letnega delovanja pevskega zbora nadvse veličastno, kajne?

Leta 2019 smo sprejeli izziv in se prvič v naši zgodovini delovanja prijavili na srečanje mladinskih zborov Rakovnik 2020. Štiriglasno petje in zahtevne, a zelo lepe pesmi, so bile motivacija za osnovo praznovanja ob 30-letnici delovanja.

Umetniško vodenje je prevzela članica zbora, Polonca Gole, instrumentalni del pa v glavnem Vid Žganjar. Menda je bilo zelo zanimivo videti tudi naju z organistom Janijem med pevci.

Veliko resnih vaj in priprav na obletnico v decembru 2020 je prekinila epidemija koronavirusa, prav tako leto kasneje, zato smo poskusili še tretjič in uspelo nam je. Praznovanje pa zaokrožili s čudovitim potovanjem v Rim, kjer nas je zopet velikodušno sprejel naš prijatelj Lojze Dobravec.

Kot vodja vašega pevskega zbora ste ponosna na svoje članice in člane? Kaj bi izpostavili?

Rada bi poudarila, da smo znali moliti in tudi prositi drug za drugega za pomoč, držati skupaj, ko je bilo potrebno, in tkati vezi, ki držijo še danes. Hvaležni smo gospodu župniku Janezu Cevcu, da podpira naše delovanje, saj so bile naše ideje kdaj zagotovo tudi precej nemogoče. Ponosni smo lahko, da imamo v zboru še pet članov, ki so aktivni že od vsega začetka in da z nami prepevajo že tudi njihovi otroci. Jani, Zinka, Romana in Polonca so zagotovo imena, brez katerih se zbor ne bi obdržal, seveda pa je vsak član zbora spoštovan in nadvse zaželen.

Kakšni so vaši nadaljnji načrti, saj verjamem, da idej nikoli ne zmanjka, kajne?

Zdi se, da dela v zboru nikoli ne zmanjka. Najprej moramo poskrbeti za novo članstvo, radi bi nadaljevali z zborovskim prepevanjem, ohranili zvestobo prepevanja pri nedeljskih mašah, bogatili praznike s posebnim repertoarjem, se vsaj enkrat na leto nekam odpravili, sodelovali s krajem in izven ter ohranjali zdrav, prijateljski odnos med generacijami pevcev. Osebnostno bi želela delati z otroki, zbor pa predati v roke vodji s profesionalnim znanjem.

Z vodjo Kresnic se je pogovarjala Vesna Perko.

Turistično društvo Šentjanž

POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

Po dveh letih koronskega premora je Turističnemu društvu Šentjanž letos uspelo izpeljati sicer tradicionalni Pohod po Krekovih stezicah. Letošnji pohod je bil 18. po vrsti in kot vedno izpeljan tretjo soboto v maju.

Zbudili smo se v toplem pomladni dan. Zbrali smo se pred Gostilno Repovž, kjer so nam postregli z ekološkim jabolčnim sokom, »cvetinmajstrom«, zvarjenim izpod rok Cvete Jazbec, in dobrotami, ki sta jih spekli Iza in Mira Majcen. Po pozdravu predsednice društva se nas je skupina 25 pohodnikov podala na pot. Trasa pohoda je bila v lanskem letu na novo trasirana in kot takšna najlepše vabi vse, ki radi spoznavate naše kraje, da jo prehodite v katerem koli letnem času in kateri koli dan v tednu. Pohodniki smo se še polni moči v začetnem delu pohoda podali preko Rovinj v Murnce, kjer nas je pri spominskem obeležju pričakala Cveta Jazbec in pohodnikom predstavila zgodbo Milana Majcna in Jančija Mevžlja ter postregla z ekološkim cvičkom. Sledil je vzpon proti najlepši hribovski

vasi v letu 2005, kjer nam je prav tako Cveta Jazbec predstavila čudovit razgled, ki se ponuja z najvišje točke nad Šentjanžem. Sledil je sprejem Jožice Urbančič, ki nam je ponudila svoje domače dobrote in rujno kapljico gospodarja. Okrepčani in prijetne volje smo pot nadaljevali z rahlim spustom proti Brunku, kjer nas je pričakala Duška Zavrl z bogato obloženo mizo in njeno nepogrešljivo ocirkovo potico.

Pohodnike je popeljala na ogled Cerkev sv. Treh Kraljev. Pot nas je nato vodila mimo Budne vasi, Novega Grada in Nežnic v dolino Pekel, kjer nas je spet pričakala Cveta Jazbec na najnižji točki v naši krajevni skupnosti. Okrepčilo ob potoku, v senci dreves in v družbi prijazne gostiteljice nam je dalo še dodatne moči za zadnji del poti proti Šentjanžu, kjer smo sklenili krog. Po prehojenih dobrih šestnajstih kilometrih poti smo se prijetno utrujeni poslovili in si zagotovili, da se naslednje leto zopet vidimo.

Petra Majcen, TD Šentjanž

Foto: Franci Ajnihar

USPEŠNO ZAKLJUČEN 12. ARTEKO ŠENTJANŽ

V Peklu pri Šentjanžu je v organizaciji Zavoda MUK Qra iz Sevnice in Turističnega društva Šentjanž od 5. do 10. julija potekal že 12. ArtEko Šentjanž.

Na prenovljeni domačiji Felicijan so se pod umetniškim vodstvom Jerce Šantej letos družili in ustvarjali Andrea Bambic iz Nemčije, Suzana Stojadinović iz Srbije, Maja

Pogačnik iz Štanjela, Lojze Kalinšek z Brnika, Boštjan Gunčar iz Kranja, Nevenka Flajs iz Krmelja, Tone Zgonec iz Boštanja ter Nena Bedek, Matic Svažič in Ana Jazbec iz Sevnice. Tema letošnjega art simpozija je bila »Čista misel«. Umetniški

vsakdan so v Peklu gostom popestrili Rok Petančič s predstavitevijo posavskih vin in degustacijo, Zoran in Jani Košir ter Andrej Fon z glasbenim večerom ter Vladimir Janc z

ŠENTJANŠKA TRŽNICA IN OTVORITEV RAZSTAVE ARTEKO KLJUB DEŽJU

Tudi letošnja zadnja septembrska nedeljo je Turistično društvo Šentjanž v puš'cu Dolenjske organiziralo Šentjanško tržnico,

ki se je tokrat zgodila že dvanajstič. Zaradi slabe vremenske napovedi sta bila program in število tržničarjev precej okrnjena, vendar so bili sodelujoči kljub temu zadovoljni z izplenom. Domači pridelovalci mlečnih izdelkov, mesnin, medenih dobrot in povrtin ter učenci OŠ Milana Majcna Šentjanž so tokrat v Kulturno dvorano Šentjanž vabili ne maloštevilne obiskovalce.

jutranjo gong kopeljo in ubranim petjem. Ob šumenju dveh potokov, obdanih z zeleno, so pod čopiči in s fotoaparati svoje čiste misli ustvarjalci preivali na slikarska platna in fotografijo. Maja Pogačnik, ki ustvarja izključno z naravnimi materiali in pigmenti, je svoj trajni pečat v naših krajih pustila s poslikavo drevesa, ki krasi prostor nad izvirov stoletne vode. Že tradicionalno se je dogajanje zaključilo v soboto zvečer z odprtjem delovne razstave. Obiskovalci so si lahko nastala dela ogledali na pročelju Felicijanove domačije in se z umetniki družili ter izmenjali čiste misli in vtise.

Organizatorji so nedvomno ponosni, da jim je dogodek brez prekinitve zaradi epidemije uspelo izpeljati že 12. zapored. Da so vsako leto boljši, sporočajo tudi udeleženci ArtEka, ki se nanj radi vračajo in vedno znova povedo, da je ArtEko ena od najboljših kolonij, ki so jih kdaj obiskali. Piko na i dogodku zagotovo dodajo okolje, v katerem se odvija, in prijazni gostitelji. Dela ste si lahko ogledali zadnjo nedeljo v septembru na Repovževi štali v okviru Šentjanške tržnice.

Petra Majcen

Se je pa pod streho dvorane v sklopu tržnice zgodil še en dogodek. V sodelovanju z Zavodom MUK Qra je namreč

Turistično društvo organiziralo tudi odprtje razstave del, ki so nastala v sklopu julijskega ArtEka na temo »Čista misel«. Odprtje so glasbeno popestrili Jani in Zoran Košir ter Andrej Fon. Na ogled so bila postavljena dela Andree Bambic iz Nemčije, Suzane Stojadinović iz Srbije, Maje Pogačnik iz Štanjela, Lojzeta Kalinška z Brnika, Boštjana Gunčarja iz Kranja, Nevenke Flajs iz Krmelja, Toneta Zgonca iz Boštanja, Nene Bedek, Matica Svažiča in Ane Jazbec iz Sevnice ter Jerce Šantej, ki je bila tudi letos umetniška vodja, zakladnica idej in ena od organizatork dogodka. Vse prisotne sta pozdravila tudi predsednik sveta KS Šentjanž Boštjan Repovž in podžupan Občine Sevnica Janez Kukec. Ob tej priložnosti je bil izdan tudi katalog vseh zbranih umetniških del.

Pred omenjenim odprtjem razstave pa je bilo v organizaciji Turistične zveze Občine Sevnica in v prisotnosti »Lisičke, ki giba« v počastitev dneva turizma na parkirišču v Šentjanžu namenu predano zeleno okno, ki usmerja pogled proti Pristavi. Kot je povedala predsednica Turistične zveze Cveta Jazbec, je pridobitev posvečena našemu sokrajanu in zgodovinarju Janezu Kosu, ki je s svojo zapuščino in zakladnico podatkov omogočil, da se bo zgodba nadaljevala in rodila še več zelenih oken, ki bodo pogled usmerjala na obronke travnikov naše krajevne skupnosti in nas spominjala, kdo je tod živel včasih ter kako je pokrajina takrat izgledala in se poimenovala. Čeprav zna biti vreme včasih neusmiljeno, nam je dogajanje v nedeljo v Šentjanžu dokazalo, da kjer sta doma dobra volja in čista misel, ni ovir za lep in doživet dan v dobri družbi.

Petra Majcen, TD Šentjanž
Foto: Judith Zgonec

DU Šentjanž

UPOKOJENCI SE RADI DRUŽIMO

Noetove barke. Čudovit je oltarni mozaik, delo slovenskega umetnika p. Marka Ivana Rupnika. Njegovi mozaiki krasijo med drugim tudi kapelo na OI in cerkev v Mostarju. Našo pozornost je pritegnil tudi križev pot, izdelan iz orehovega lesa. Polni novih doživetij smo se odpravili proti domu.

Ponovno smo se družili 17. julija na Velikem Cirkniku, kjer nam je naš član Zdravko Remar čudovito predstavil cirniško panoramo. Imeli smo se lepo.

Prosim, da nam s svojimi idejami pomagate, da bodo naša druženja še naprej prijetna.

Slavica Dežman

KUD Budna vas

OTROCI RIŠEJO, LJUDSKE PEVKE POJEJO, SARA ZUPAN DO NAJVIŠJEGA PRIZNANJA

Poletja je konec. Članice in člani Kulturno-umetniškega društva Budna vas so pridno vihteli čopič po slikarskem platnu, kar je učenki Male Akademije prineslo najvišji možen rezultat na tekmovanju, a o tem podrobneje v nadaljevanju.

Vroč in dolgo poletje so učenci in učenke Male Akademije preživeli v naravi. Otroci (8–11 let) so pod krošnjami dreves opazovali in risali breze, nato pa še najbolj sončno rožo – sončnico. Starejšim so misli ušle v gore in nastale so prekrasne slike z gorsko pokrajino, pokrito s snegom, in gore ob gorskem potoku oz. reki. Motivi, ob katerih se ob pogledu na njih kar ohladiš. Ker se vsako šolsko leto zaključí z izletom, je bilo tudi

letos tako. Učenci in starši otrok so obiskali Blejski vintgar in se namočili v Bohinjskem jezeru.

Za tradicionalno likovno delavnico, ki se odvija v prostorih Kulturne dvorane Šentjanž, je Elena Sigmund, vodja sekcije Art Lipa, pripravila delavnico na temo Hladni batik. To je tehnika, v kateri se na material nanaša vroč vosek in barva. Nastale so prekrasne unikatne umetnine.

Za vročico je v juniju poskrbela ekskluzivna novica z Japonske. Sara Zupan iz Kladjja, učenka sedaj 6. razreda na Osnovni šoli Milana Majcna Šentjanž, je na največjem otroškem mednarodnem likovnem natečaju v Tokiu prejela najvišjo nagrado »The International Best Prize«. S sliko risinje z mladičkom je premagala 6390 otrok starih med 7 in 15 let iz 61 držav. S sliko je Sara želela prikazati potrebo po skrbi za populacijo risov v Sloveniji in podporo ljudi za življenje risov v naših gozdovih.

Ob koncu šolskega leta je čas za zaključek, kjer otroci pokažejo, kaj znajo, kaj so ustvarili in se naučili. Tako smo v KUD Budna vas, sekcija Art Lipa, že peto leto zapored pripravili razstavo Otroci rišejo 2022. Odprtitev razstave je bila 4. maja v Domu kulture Brežice. Razstava otrok starih med 6 in 15 let, ki obiskujejo program Male Akademije, predstavlja likovna in učna dela, ki so jih učenci izdelali v študijskem letu 2021/22. Vodja Elena Sigmund je povedala: »Nekaj del predstavljajo še vidnejše slike, nastale v preteklih obdobjih, in zmagovalna dela likovnih natečajev. Skozi učno pot risanja enostavnih linij, spoznavanja osnov perspektive in teorije svetlobe in senc, od prvih tihožitij in krajin pot pripelje do prvih ustvarjalnih projektov. To ustvarjalno raziskovanje se nikoli ne konča.«

Na otvoritvi nas je pozdravila Simona Rožman Strnad, vodja JSKD OI Brežice, ki je povedala nekaj besed in se ji še enkrat zahvaljujemo, da smo lahko 52 slik predstavili tudi izven sevniške in radeške občine. 13 otrok, ki imajo nekaj skupnega – vsi radi slikajo, nas je povežalo. Eni so začeli zelo zgodaj, pri 6. letih, drugi kasneje. Nekateri otroci so zmagali na likovnih natečajih v Sloveniji in tujini, nekateri še bodo. Eni otroci imajo za sabo eno ali dve samostojni razstavi, spet nekateri so na ogled prvič javno postavili svoja dela. Elena Sigmund je vsakega od otrok poklicala na oder in jim izročila priznanje ter darilo. To so: Iza Sofija Metelko, 7 let, Lea Omeragič, 11 let, Vid Keber, 6 let, Luka Keber, 12 let, Lea Povšič, 12 let in Iza Majcen, 14 let. Na razstavi sta bili prisotni tudi učenki, ki sta v prejšnjem letu že razstavljali svoja dela, a je razstava potekala brez javne otvoritve v luči epidemije. Za njiju je to prva javna

predstavitev. To sta Vanja Kolman, 8 let in Iva Rainer, 9 let. Ostali učenci pa so že postali pravi mladi umetniki, ki že več let obiskujejo program Male Akademije in nekateri že pripravljajo svoje samostojne razstave. Ravno tako se lahko pohvalijo z zmagami na različnih likovnih natečajih. To so: Julija Kermc, 15 let, Emilija Sigmund, 7 let, Sara Zupan, 10 let, Matevž Orešnik, 14 let in Marcel Kajtna, 14 let. Čestitke vsem!

Otvoritveno slovesnost so glasbeno popestrili kar sami učenci. Tako je Iza Majcen zaigrala na violino ter prebrala pesem, ki jo je sama napisala, Emilija Sigmund je spretne prste spustila na klavirske tipke, skupaj s Saro Zupan, ki je igrala na violino, sta predstavili skladbo, ki je bila Sari tudi navdih za sliko. Luka Keber nas je očaral na ksilofonu. Vsem prisotnim je bila predstavljena pesniška zbirka Odsevi srca, iz katere je Magda Sigmund prebrala po eno pesem vsake avtorice.

Kulturni program smo ob klepetu, pogostitvi in ogledu slik prijetno zaključili. Hvala vsem.

Tretjo soboto v maju, v tednu ljubiteljske kulture, je JSKD OI Sevnica organiziral koncertni program z naslovom Skupaj se znajdemo mi. V prekrasnem ambientu Dolinškovega kozolca na Šmarčni smo se zbrali ljubitelji ljudskih pesmi. Na dogodku so se predstavile tudi članice naše sekcije Ljudske pevke Solzice z dvema pesmima. Ponovno so Ljudske pevke Solzice zapele v prekrasni cerkvi romanske arhitekture na Koritnem nad Oplotnico. Čestitamo za dober nastop in želimo, da svoje glasove še večkrat skupaj povežejo.

V sekciji KUS nastajajo prekrasna dela, ki so občasno objavljena v lokalnih časopisih ali so bila poslana na razne natečaje. Vodja sekcije Marija Bajt se je 8. septembra udeležila srečanja »V zavetju besede«, ki je potekalo v Knjižnici Sevnica za Dolenjsko, Belo krajino in Posavje. Dogodek je organiziral JSKD OI Sevnica.

Pod umetniškim imenom »CHIC for ME TN« ustvarja Tanja Nemeč prekrasne kravatte ogrlice in prstane, steklenice ovije s satenastimi trakovi, da dobijo videz ženske obleke, moškega smokinga ali le vijuge in kara vzorec. Novost so »Flowers boxi«, satenaste vrtnice v lični škatli, ki so kot nalašč za darilo. 20. oktobra ste vabljeni na otvoritev samostojne razstave Julije Kermc v Kulturni dom v Loki pri Zidanem Mostu, hkrati vas vabimo novembra na otvoritev samostojne razstave Gordane Dobriha, ki bo v Galeriji Krmelj. Datum bo objavljen naknadno, zato spremljajte naše objave na Meta-Facebook strani Kulturno umetniško društvo Budna vas in na strani Mala Akademija.

Tadeja Dobriha, predsednica KUD Budna vas.

MK Junci

ALBANIJA 2022

Prvi vikend v septembru smo člani MK Šentjanški Junci zagnali svoje jeklene konjičke in se odpeljali proti Albaniji. Nekaj članov je bilo vožnje tako zelo željnih, da so na pot proti Bosni krenili že dan pred načrtovano klubska vožnja, in sicer 31. avgusta. Preostali del 14-članske odprave pa se je odpravil na pot 1. septembra.

V poznih popoldanski urah in v družbi dežnih kapljic smo se vsi skupaj zbrali v Trebinjah v Bosni in Hercegovini. Prijazni gostitelj nas je, seveda z že znano bosansko prijaznostjo, pričakal s pijačo. Poskrbel je tudi za varnost jeklenih konjičkov in jih v garažo spravil vseh enajst, kar ni mačji kašelj. Zvečer smo se s taksiji odpravili v center mesta in se seveda naužili balkanskih mesnih dobrot. Po dobrem spancu in še boljšem zajtrku nas je že čakala skupna vožnja. Pot nas je vodila iz Bosne v Črno Goro, in sicer skozi Nikšič do Podgorice. Tam smo naredili kratek postanek in zakrpali prve luknje v pnevmatiki. Naš glavni cilj tega dne so bili znameniti ovinki na cesti SH 20, na severu Albanije. Cilj smo dosegli in vožnja po kačjih ridah je res nekaj posebnega. Od tam pa smo se vrnil nazaj v Črno Goro. Krajši postanek pri jezeru Plav nam je nudil čudovit razgled na črnogorsko neokrnjeno naravo. Pozno popoldne smo prenočišče poiskali v dolini reke Tare in pod goro Bjelašnico. Hotel Krstac nam bo ostal v spominu še dolgo, saj nas je zaposloval še naslednji dan, ko smo

ugotavljali, kako vrniti pozabljene reči na svoje mesto. Ko smo le pomirili vse naše skrbi, se je naša velika skupina razdelila na dva dela. Pri mostu Đorđević čez reko Taro je številčnejša skupina zavila proti Tuzli, Bosna in Hercegovina. Manjša skupina pa smo pot nadaljevali čez Durmitor, se peljali ob smaragdno zeleni reki Piva do doline herojev ob reki Sutjeski. Ob vznožju planine Jahorina smo tretji dan zaključili v kraju Pale v BiH. Zadnji dan nas je čakala le še pot proti domu. Po odličnem načrtovanju poti se je celotna skupina srečala v Doboju v BiH in ob sončni pripeki je naša 14-članska karavana nadaljevala pot proti Slavonskemu Brodu na Hrvaškem.

Prečkali smo bosansko-hrvaško mejo in se do Slovenije zapeljali po avtocesti. Ker smo tri dni jedli balkansko hrano, smo seveda po prečkanju hrvaško-slovenske meje takoj zavili v ne najbližjo, ampak najboljšo picerijo!

Naše popotovanje po Balkanu smo zaključili zadovoljni, celi in zdravi. Naj bo le kmalu spet tako!

Miloš Č.

DPM Šentjanž

KRESOVANJE V ŠENTJANŽU

Letošnji tradicionalni pohod z lučkami in kresovanje, v sodelovanju krajevnih društev, Društva prijateljev mladine in Društva rejcev in ljubiteljev konj, smo tokrat popestrili s prihodom kresnih škratov. Pomagali naj bi pri pripravi kresa, prižigu in skrbeli, da le-ta prehitro ne ugasne. V svoji malhi so skrivali zlate cekine, a najprej jih je bilo potrebno poiskati. Ko je bila naloga opravljena, so se vsi otroci lahko z zlatniki posladkali. Večer sta z zvoki harmonike obogatila mlada glasbenika Rene in Eva, ki sta vse spodbudila k prepevanju. Obiskovalce smo pogostili s pijačo in doma pripravljenimi prigrizki članic DPM. Dogodek je bil dobro obiskan, za kar smo hvaležni, saj nam to predstavlja pohvalo za ves trud in vztrajnost.

Se že veselimo naslednjega leta.

Jožica Krmelj

PGD Veliki Cirknik

ČETRTO STOLETJE GASILSKIH IGER NA CIRNIKU

Tretjo soboto julija smo na Velikem Cirkniku zelo uspešno izpeljali 25. Gasilske igre brez meja.

Prve so bile leta 1997, letos so bile tako že 25. po vrsti, saj enih zaradi korone ni bilo. Dolga tradicija iger je tudi zaradi posebnosti, kjer se ena vedno odvija na stari ročni brizgalni še iz 19. stoletja, nasploh so vedno različne in času prilagojene igre, ki povezujejo ekipe in omogočajo nepozabne trenutke. Zato se udeleženci radi vračajo, zdaj že druga generacija, na to smo Cirkničani tudi zelo ponosni. Tokrat smo lahko prvič postavili veliki šotor, zato smo hvaležni Občini za umestitev igrišča na utrjeno podlago, ki smo jo pripravili gasilci s podporo donatorjev in KS Šentjanž.

Letošnjih iger se je udeležilo 18 ekip iz Dolenjske, Suhe

krajine, Štajerske, Osrednje Slovenije, Zasavja in Posavja, skupno iz osmih občin. Med ženskimi ekipami je bila najboljša iz Ševnice nad Mirno, sledile so šentjanške gasilke in tretje gasilke iz Strug. Od moških in mešanih ekip je po nekaj letih zopet slavil Primož in za njimi gasilci iz Svibnega ter tretji mladi šentjanški pripravniki. Vsem ekipam je bila najbolj všeč zadnja igra z ročno brizgalno »Ragin«.

Kulturni program pred razglasitvijo je bil namenjen visoki obletnici iger z nastopom Šentjanških Jurjevalcev, naprej je za ples in dobro voljo skrbel ansambel Šentjanci. V nedeljo smo imeli Pušel'šank in srečanje upokojencev KS Šentjanž in tako smo zaključili 25. cirkniške Gasilske igre brez meja.

Zdravko Remar, PGD Veliki Cirknik
Foto: Lea Tori

ČLANI PGD VELIKI CIRNIK NA MLADINSKEM OBČINSKEM TEKMOVANJU

Mentorji mladine PGD Veliki Cirknik smo veseli, da smo lahko letos z našimi najmlajšimi spet po dvoletnem premoru sodelovali na občinskem mladinskem tekmovanju. Nanj smo se spomladu pridno pripravljali. Potekalo je v soboto, 21. maja, v Boštanju. Sodelovali smo z dvema ekipama: pionirji so zasedli 10. mesto, mladinci pa 4. Čestitamo!

Otroci so se z velikim navdušenjem ponovno vrnil na gasilske vaje. Veselimo se nadaljnjih poletnih druženj. Radi bi se zahvalili tudi staršem za podporo in sodelovanje.

PGD Veliki Cirknik

Šentjanški glas - Šentjanški glas - Šentjanški glas

PGD Šentjanž

GASILSKO MLADINSKO OBČINSKO TEKMOVANJE

Po nekaj letih premora smo gasilci končno dočakali priložnost, da pokažemo svoje gasilsko znanje. Konec marca je mladinska komisija PGD Šentjanž na Osnovni šoli Milana Majcna Šentjanž pripravila kratko predstavitev dela gasilcev in mlade gasilce povabila v svoje vrste. Odziv je bil odličen in že naslednji mesec so se lahko začele priprave na tekmovanje. Občinsko mladinsko tekmovanje je potekalo v Boštanju 21. maja. Na poligonih so svoje spretnosti pokazale ekipe mladih gasilcev, od cicigasilcev do pionirskih in mladinskih ekip. Iz

Šentjanža smo se zaradi velikega števila mladih tekmovalcev odpravili kar z avtobusom. PGD Šentjanž sta zastopali dve ekipi cicigasilcev ter dve ekipi pionirjev in ena ekipa mladincev. Cicigasilci so osvojili prvo in četrto mesto, pionirji sedmo in deveto mesto, mladinci pa šesto mesto.

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za osvojene rezultate. V PGD Šentjanž smo zelo ponosi na naše mlade gasilce in njihovo zavzetost ter pripravljenost za sodelovanje. Zahvaljujemo se tudi staršem, ki svoje otroke podpirajo in jih

vozijo na vaje. Hvala pa tudi vodstvu in zaposlenim na OŠ Milana Majcna Šentjanž, ki podpirajo naše delo in nam omogočajo, da svoje delo predstavimo v njihovih prostorih.

Z gasilskim pozdravom »Na pomoč«, mladinska komisija PGD Šentjanž

ŠENTJANŠKI CICIGASILCI NA VRHU

Po dveh letih premora smo se s cicigasilci iz vrta pod mentorstvom vzgojiteljic in PGD Šentjanž letos spet lahko prijavi na občinsko gasilsko tekmovanje, ki ga organizira Gasilska zveza Sevnica. Tokrat je potekalo v Boštanju. Zbrali smo dve ekipi, eno starejših in eno mlajših cicigasilcev. Z vsakodnevnimi vajami v mesecu maju so otroci razvijali spretnost, hitrost in natančnost. Vse to jim je pomagalo pri osvojitvi odličnih rezultatov na tekmovanju. Ekipi sta namreč osvojili 1. in 4. mesto. Čestitamo!

BRAVO ...

ŠE NEKAJ JIH JE DOBILO PRIZNANJA ZA TRUD IN UDEJSTVOVANJA. ČESTITAMO!

Čebelarstvo Šentjanž

V UČNEM ČEBELNJAKU ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ŠENTJANŽ

Naše čebele so letos lažje »dihale«, pa ne zaradi pojenjajoče korone, saj imajo več drugih nadlog, temveč zaradi darežljive narave. Čebele so nam prve sporočale, da se je nadejati obilne letine iz narave. In to se je uresničilo. Po obilnem cvetenju nas je narava po več letih bogato obdarila in zadnje plodove še pobiramo.

Tako je tudi v naših čebelnjakih, ko smo po šestih »sušnih« letih lahko okušali več vrst medov in bolj veselo tehtali nabrane viške. Trenutno so čebelje družine že nakrmljene za prihajajočo zimo in čebelarji upamo, da jo ugodno preživijo. Še dobro, da niso odvisne od elektrike, nafte in plina. Draginjo pa čutimo čebelarji pri ceni sladkorja.

Društvo je delovalo po sprejetem planu in finančnem načrtu. Letos smo v Učnem čebelnjaku namestili elektronsko tehniko in vremensko postajo, preko katere čebelarji v vsej regiji dobivamo več koristnih podatkov, ki nam pomagajo pri sprejemanju odločitev za delo. Koristna tehnika pa nam služi tudi kot učna nadgradnja pri delu z nadobudnimi mladimi čebelarji v kar dveh oddelkih čebelarskega krožka. Ti so pridno obdelovali teorijo in prakso v čebelnjaku. Ekipa je preverjala svoje znanje tudi na državnem tekmovanju v Mariboru. Svojim vrstnikom so znanje iz čebelnjaka posredovali na dnevu odprtih vrat 22. aprila ob naravoslovnem dnevu – dnevu Zemlje. Čebelnjak so obiskali vsi učenci in varovanci vrta OŠ Milana Majcna Šentjanž in tudi prva triada OŠ Tržišče, katere tudi slabo vreme ni ustavilo, čebelarjev pa tako in tako ne.

Čebelarji so se letos angažirali pri vzdrževanju čebelnjaka in okolice. Posadili so tudi dve medoviti drevesi in bili aktivni v vseh treh matičnih krajevnih skupnostih. Poleg prisotnosti na Kmečki tržnici v Šentjanžu tudi že tradicionalno na eni od doživljajskih točk na pohodu TD Tržišče »Azaleja Vrhek« in še bi lahko naštevali.

Ko pišem ta članek, zunaj lije in tako turobno vreme nas opominja, da prihaja čas ohladitev in prehladov, zato je treba okrepiti imunski sistem z naravnimi prehranskimi dopolnili, kot so med in cvetni prah, ki postaja vse bolj cenjen. V domači

lekarni tudi ne sme manjkali propolis. Zato, dragi krajani, vabljeni k svojemu čebelarju!

S pozdravom naj medi,

Ciril Kolenc, predsednik ČD Šentjanž

URBING

gradbeni inženiring d.o.o.

Studenc 16, 8210 Trebnje, Slovenija

- gradbeni inženiring
- izvajanje nadzorov za visoke in nizke gradnje
- priprava dokumentacije za uporabno dovoljenje

Ko gradnja postane užitek! Za Vas že več kot 15 let!

T: 07 30 44 240, **M:** 041 759 888, **E:** urbing@siol.net, **S:** www.urbing.si

Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž

KONJENIŠKI POHOD PO KREKOVIH STEZICAH

Tretjo soboto v mesecu maju smo se Krekovi konjeniki odpravili na tradicionalni pohod po Krekovih stezicah. Pot nas je vodila skozi Leskovec, Močilno, Brunk do Nežnic, od tu pa je sledil spust do mirne in hladne doline Pekel in naprej do Šentjanža. Željni druženja, skupne ježe in širokih nasmehov smo se vrnil nazaj k društvenem kozolcu, kjer smo med Krekove konjenike sprejeli štiri nove člane, ki so izpolnjevali pogoje, ki jih določa statut konjenice. Po slovesni zaprisegi, ki jo je vodil stotnik Franci, smo že kovali načrte za naslednji pohod.

BLAGOSLOV KONJ

Tudi našemu društvu je prisotni virus kar krepko premešal načrte, zato smo blagoslov konj začasno prestavili na mesec april, obred blagoslova pa smo izvedli pri društvenem kozolcu. Naslednji blagoslov pa bomo opravili enako kot pretekla leta.

TRIDNEVNI POHOD KREKOVE KONJENICE PO MEJI OBČINE SEVNICA

Prvi junijski vikend se je Krekova konjenica podala na 12. tridnevni pohod po meji občine Sevnica. Po pozdravnih nagovorih stotnika in predsednika društva se je konjenica podala na pot.

Prvi dan nas je pot vodila skozi Šentjanž, Primož, Zavratac, Rovišče, Arto, naš cilj pa je bila Blanca. Naslednji dan smo pot nadaljevali skozi Krajna Brda, Selca, Dul pri Božiču, Podgorje,

do druge nočitve v Okroglicah. Zadnji dan pa je sledil spust iz Okroglic do Loke, kjer so nas že težko pričakovali, saj nas je v parku Trubarjevega doma upokojencev Zidani Most pričakalo večje število oskrbovancev in prav ganljivo je bilo gledati iskrice v njihovih očeh in kako brskajo po žepih za skorjo kruha ali rezine jabolka, ki so jih imeli pripravljene za konje. Veseli, da smo vsaj malo popestrili njihov vsakdan, smo z njimi poklepetali in jih vsaj za trenutek popeljali nazaj v mladost in domači kraj.

Po mimohodu smo se poslovili in se odpravili naprej do Vrhovega, sledil je vzpon na Novi Grad, nato pa smo bili že na domačem terenu, ki je konjem že poznan. Tako smo skozi Brunk in Leskovec, navkljub dolgi poti, iskrivo topotali, saj smo se bližali končnemu cilju – Šentjanžu. Ob zaključku konjenice sta se stotnik Franci in predsednik Boštjan zahvalila konjenikom za vzorno vedenje na poti, veseli pa smo bili tudi županovega nagovora. Na koncu smo nazdravili srečni vrnitvi. Konjeniki so bili vseskozi prešerno razpoloženi, posebej veseli smo bili številnih občanov ob poti, ki so nas bodrili, pogostili ali pa le pomahali.

Krekova konjenica se zahvaljuje vsem gostiteljem na poti za vse kulinarične dobrote in prenočišča ter vsem, ki ste kakor koli sodelovali pri pohodu.

Brigita Blas

PRVI ŠOLSKI DAN

Zopet je tu 1. september in začetek novega šolskega leta. Ob 9. uri smo se vsi učenci in učitelji zbrali v telovadnici. Ravnateljica nas je prijazno pozdravila in zaželela uspešno novo šolsko leto. Nato smo sprejeli 13 prvošolčkov v Šolsko skupnost naše šole. Vsi so prejeli rumene rutice in knjigo, da jih bo spominjala na začetek šolanja. Prvošolčke so učenci devetega razreda pospremili do vrat 1. razreda. Ostali učenci pa so z razredniki odšli v matične učilnice. Ob 10. uri smo imeli malico. Sledila je gledališka igra za učence razredne stopnje iz gledališča KUC – KUC z naslovom Pikina velika dogodivščina. Ob 11.15 smo zaključili s poukom in polni novih vtisov odšli domov.

Učenci in zaposleni se zahvaljujemo veteranom PGD Šentjanž, ker so znova pomagali pri varovanju otrok na cesti.

Jožica Pelko

OBISK POLICISTA

V sredo, 14. septembra, je 1. razred obiskal policist iz PP Sevnica. Najprej smo si skupaj ogledali kratke filme o pravilni hoji po pločniku ter o hoji čez cestišče. Policist je učencem razložil, zakaj morajo nositi rumene rutke in kresničko. Potem smo se skupaj odpravili skozi Šentjanž. Učence je opozarjal, da morajo hoditi po notranji strani pločnika. Na prehodih za pešce so vadili varno hojo prečkanja cestišča. V šolo smo se vrnili po poti skozi Češnjice, kje so se naučili, da morajo hoditi ob levem robu cestišča, da vidijo prihajajoča vozila.

Jožica Pelko

EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI NA OŠ MILANA MAJCNA ŠENTJANŽ

V letošnjem šolskem letu smo se na naši šoli odločili, da bomo evropskemu tednu mobilnosti namenili prav posebno pozornost.

In kaj vse smo počeli? Kar nekaj ur pouka smo namenili učenju o trajnostni mobilnosti in o iskanju rešitev, kako zmanjšati promet na fosilna goriva in ga nadomestiti s trajnejšimi oblikami mobilnosti, kot so npr. hoja, kolesarjenje in podobno. Izdelali smo plakate na to temo, različne likovne izdelke, ki smo jih potem razstavili po šoli in z njimi poskušali spodbuditi učence, zaposlene in ostale obiskovalce šole k uporabi okolju prijaznih oblik prometa. Pripravili smo prav posebno radijsko oddajo na temo EVROPSKI TEDEN MOBILNOSTI in jo predvajali na šoli. Z različnimi aktivnostmi smo želeli otroke spodbuditi h gibanju, zato smo v tem tednu organizirali jesenske pohode za vse razrede, kolesarski dan, množični tek, na terenu smo si ogledali varne in nevarne šolske poti, veliko ur smo namenili pripravi učencev za kolesarski izpit, otroke smo spodbujali, da bi v šolo, če se le da, prihajali peš ali s kolesom, udeležili smo se delavnice Vozim, vendar ne hodim in še in še. Imeli smo res pester teden, lepo smo se imeli, upamo pa tudi, da smo vsaj koga na novo spodbudili k uporabi naravi prijaznejših oblik prometa.

Učenci šolskega novinarstva

OBISK CELJSKEGA SEJMA

V sredo, 14. septembra, smo obiskali Mednarodni obrtni sejem v Celju, kjer smo si ogledali različne deficitarne poklice: mizar, električar, klepar ... Ob ogledu smo reševali učni list, da bi si več stvari zapomnili. Imeli smo dovolj prostega časa za samostojen ogled, jedli smo super sladoled in uživali v vožnji z dvigalom. Najbolj so nam bila všeč policijska in vojaška vozila ter oprema, ki smo jo lahko malo preizkusili.

Učenci šolskega novinarstva OŠ MM Šentjanž

PESEM NAS ZDRUŽUJE

Mlajši otroški pevski zbor je začel s pevskimi vajami v mesecu oktobru. V zboru je prepevalo 23 mladih pevcev, starosti 5–7 let. V dejavnost pevski zbor so bili vključeni najstarejši otroci iz skupin Sončki in Račke ter učenci 1. razreda. Otroci so se preko igre in zgodb navajali na skupinsko petje. Spoznali so nove pesmice, se igrali glasbeno didaktične igre, spoznavali instrumente, peli ob spremljavi klavirja, flavte, poslušali vokalno in instrumentalno glasbo in plesali. Otroci so v skupnih dejavnostih zelo uživali, pridobivali so nova znanja in izkušnje. Razvijali so muzikalnost in estetski čut ter se navajali na petje ob spremljavi inštrumenta.

Zbor je sodeloval na raznih prireditvah v šoli. Najpomembnejši pa je bil nastop na Reviji predšolskih in mlajših šolskih otroških pevskih zborov občine Sevnica 2022, kjer smo se predstavili s tremi pesmimi.

S. G.

PROJEKT SKRIVNOST V ŽICI

Sodelovali smo v razpisu Gen energije Mladi in energija. Ustvarili smo projekt Skrivnost v žici. Na sprehodih v bližnjo okolico smo opazovali žice, ki so pripete na električne drogeve. Ugotavljali smo, kaj skrivajo, od kod prihajajo, kam peljejo ... Skrinja odkritij nam je ponudila didaktični material za raziskovanje električnega tokokroga (baterije, žarnice, žice). Otroci so poskusili elemente sestaviti, tako da je žarnica zasvetila. Naše ugotovitve in izkušnje pri igri s skrinjo odkritij smo uporabili pri izdelavi makete (iz različnih konstruktorjev smo izdelovali hišice, vrtec, elektrarno ...), s katero smo prikazali, kako električna energija iz elektrarne po žicah pripotuje do naših domov, vrta, kjer jo porabimo za delovanje televizorja, računalnika, sesalca, pralnega stroja ... Pri družini Bale smo si od blizu pogledali njihovo sončno elektrarno. Na natečaju smo v kategoriji vrtci zasedli 2. mesto in prejeli praktične nagrade.

S. G.

ŠKRATJE LETO V VRTCU

V lanskem šolskem letu so dogodivščine v vrtcu zaznamovali škratje. Škratka Solatka, škratka Kratka, škratka Lopatka, škrat K' ma storže rad in škratka Copatka so popestrili rojstne dneve otrok, jih sprejemali v škratovsko družino in jim podarili pravo škratovo kapo. Pomagali so nam raziskovati naravo in opazovati spremembe v letnih časih. Škrat Listopad je v gozdu otrokom puščal naloge ter jih na koncu razveselil s skritim zakladom. Škrat Tuki-tam pa je otroke ob dnevu Zemlje podučil o smotni porabi vode in elektrike, o pomembnosti ločevanja odpadkov in

nasploh varovanju našega planeta. Na izlet smo se odpravili v Deželo škratov v Prlekijo, kjer smo iskali skrite škrate, se igrali, ustvarjali in zaplesali ob prepevanju pevke Claudie.

Tako se je tudi zaključna prireditev za starše imenovala Škratje leto. Oder so preplavili mali škratje, ki so najprej zapeli pesmico Enkrat je bil en majhen škrat. Starše so razveseljevali s petjem, plesom, deklamacijami in jih nasmejali s svojimi »Zvitimi in nabritimi« izjavami. Bodoči, zdaj že čisto pravi, prvošolčki so za konec zaplesali četvorko in zapeli vrtčevsko različico pesmi »Gaudeamus igitur«. Škratje leto je bilo zelo delovno, a zanimivo, igrivo ter polno presenečenj. Je pa v vrtcu seveda vedno tako.

VEČER S SKAVTI IZ TRŽIŠČA IN SPANJE V VRTCU

V Šentjanžu smo letos že deseto leto zapored otroci in vzgojiteljice prenočili v vrtcu. Za popestritev večera si izmislimo marsikaj. Od zimskega pohoda po snegu, ogleda božičnih luči, pohoda do ribnika in poslušanja žabjega koncerta, iger v telovadnici ter na igralih, opazovanja ozvezdja, do obiska Jurjevalcev in obujanja starega običaja jurjevanja.

Tokrat smo proti koncu šolskega leta v mesecu juniju v goste povabili skavte iz Tržišča. Pridružila sta se nam Mina in Grega ter nam predstavila del skavtskega življenja. Večer se je začel s skavtskim pozdravom in pogovorom o upoštevanju pravil. Igrali smo se razne skavtske igre, kot so roverček, lisičji rep, tek okrog kroga, zaplesali ob bansih Banana in Pingvin. Otroci so po navodilih pripravili suho dračje. Nalomili so ga na tri različne debeline, da je bilo pripravljeno za prižig ognja. Pri tem

pa nismo uporabili vžigalice, ampak smo si lahko ogledali prikaz prižiga z lokom. Medtem ko smo se igrali, je ogenj veselo plapolal ter ustvarjal žerjavico. Na palice smo nataknili hrenovke in si jih spekli za večerjo. Večer smo zaključili s prepevanjem otroških pesmic ob tabornem ognju ob spremljavi kitare. Otroci so za darilo v spomin dobili kljukico z ognjem, ki so si jo lahko pripeli na majčko ali ovrtnik. Polni lepih vtisov so se zahvalili skavtoma za lep večer in se pripravili na spanje na terasi vrtca, kjer smo vzgojiteljice s pomočjo večjih skavtov pripravile šotor. Drobne bele lučke in branje zgodbe so otroke zazibale v miren spanec. Zjutraj pa so se lahko prebudili ob drobnih kapljicah dežja, ki so rahlo padale na tla.

Hvala, Mina in Grega, za res lep in bogat večer.

V sredo, 28. 9. 2022, so nas obiskali skavti iz Tržišča. Učencem od 6. do 9. razreda so predstavili, kaj vse počnejo, v nekaterih dejavnostih so se lahko tudi preizkusili.

Učenci šolskega novinarstva OŠ MM Šentjanž

OŠ ŠENTJANŽ SE PREDSTAVI NA ŠENTJANŠKI TRŽNICI

OŠ Milana Majcna Šentjanž se je tudi letos predstavila s pisano ponudbo izdelkov na svoji stojnici v okviru Šentjanške tržnice. V ta namen je bil v četrtek, 22. septembra, s šestošolci izveden tehniški dan, na katerem so učenci izdelovali uporabne in dekorativne izdelke iz lesa in naravnih materialov. Prav tako so izdelke pripravili tudi pri predmetih tehnika in tehnologija, likovna umetnost ter likovno snovanje.

Nena Bedek, likovna pedagoginja

<http://www.sentjanz.si/> <http://www.sentjanz.si/>

MOJ POGLED NA ZBOR KRESNICA

Pevski zbor ni le generator kulturnega življenja v določenem kraju, temveč tudi generator socialnih stikov. To trdim, ker sem že približno 20 let zunanja opazovalka pevskega Zbora Kresnica.

Zbor je letos praznoval 30 let delovanja z lepo slavnostjo in podelitvijo priznaja najbolj zaslužnim. Njihovo praznovanje se je najlepše zaključilo z nepozabnim izletom v Rim.

Zbor Kresnica vidim kot medgeneracijsko sodelovanje. Prenos kulture na mlajše in osvežitev starejšim. Veliko ovir so morali prestopiti, a doživeli so veliko lepega. Nam poslušalcem pa so

zagotovo prinesli spoznanje, da se naučimo prisluhniti drug drugemu in sprejeti lepoto zvoka. Z mešanimi glasovi in lepim petjem nam ob nedeljah povežejo notranje doživetje. Nabor glasbe in glasov kaže na razvoj pevskega zbora.

Zato velja, kot je zapisal Matte Habor leta 1990: »Možgani glasbenikov so oblikovani drugače oziroma so večji, kot od ne glasbenikov«, kar priča o povezanosti glasbe in intelektualnosti. Zboru Kresnica želim še mnogo, mnogo neprehojenih poti.

Tatjana Trebušak

ZAHVALA

Ob praznovanju 30-letnice Zbora Kresnica se vsi člani iskreno zahvaljujemo za vso podporo skozi desetletja, kakor tudi vsem donatorjem, ki ste z zaupanjem velikodušno podprli obletnico, kar nam veliko pomeni. Z vašimi darovi ste nam omogočili izvesti koncertno sv. mašo z gosti. Zahvaljujemo se Septetu Fortuna in Dolenjskemu pihalnemu kvartetu, ki so nam obogatili praznovanje ob farnem žegnanju. Vsak prispevek je pripomogel k izpolnitvi naših sanj.

Še posebej pa se zahvaljujemo županu občine Sevnica Srečku Ocvirku za podporo in spodbudne besede in predsedniku KS Šentjanž Boštjanu Repovžu za priznanja pevcem, ki vztrajajo v zboru že od vsega začetka. Iskrena hvala župniku Janezu Cevcu, s katerim že 28 let sooblikujemo nedeljske sv. maše in ohranjamo naše prepevanje v cerkvi, ter dekaniji Trebnje za podeljena priznanja.

Naše praznovanje smo zaokrožili z jesenskim romanjem v Rim, Firence in Assisi. Izpolnila se nam je želja, da še enkrat obiščemo dragega prijatelja Zbora Kresnica Lojzeta Dobravca, ki nas spremlja že od vsega začetka. Tudi tokrat nam je izkazal dobrodošlico z vodenjem po Rimu in Calistovih katakombah, kjer opravlja svojo službo. Tudi ob doseganju tega cilja smo bili deležni izjemne podpore mnogih, ki verjamejo v naše nadaljnje delovanje.

Zahvaljujemo se vsem udeležencem, ki ste se nam poleg članov zbora pridružili na poti. Potovanje v Rim bo zagotovo ostalo v čudovitem spominu vseh prisotnih, kajti izjemna družba 44 udeležencev je bila res darilo našega 3-dnevnega druženja.

Renata Kuhar

ZAVOD VELES

Pridelava lastne hrane, naravna gradnja ter podporni odnosi so trije stebri, na katerih gradimo znotraj Zavoda Veles. V jeseni seveda že gledamo nazaj, kaj vse je bilo. In vsako leto je več in več ... Kar glasno ugotavljamo, da je idej in akcij ogromno in ravno zaradi tega si super lepo vabljen-a k soustvarjanju v letu 2023. Tako da piši na kmetija.veles@gmail.com.

Večji dogodki znotraj tega leta so se zgodili od zgodnje pomladi naprej, kjer smo pričeli z delavnicami naravne gradnje. 2 meseca vsak drugi vikend so se zainteresirani urili v gradnji sten iz slamnatih bal ter v naravnih ometih iz ilovice in apna.

Preko projekta Evropska solidarnostna enota so se nam pridružili prostovoljci, ki so skupaj z nami preživeli krajši ali daljši čas z namenom izkušnje življenja na vasi v skladu z naravo.

Poleti so kmetijo napolnili otroci, ko se je odvijalo Življenje v naravi, jeseni pa ostali nadobudneži, ki so prišli pokukat, kaj dogaja preko delavnic Mladi gradimo trajnostno. Z delavnico Video v naravi pa smo ujeli nekaj utrinkov še v objektiv. Vse tri projekte je podprla občina Sevnica in KS Šentjanž.

Večji mednarodni projekt znotraj programa Erasmus+ je bil Vodja v meni 3.0, ki je usposabljanje za mladinske delavce. Leti so ob podpori prevzeli vodenje skupine ter odšli z eno izkušnjo več.

Sami so dogodek takole opisali:

Od 4. do 11. avgusta se nas je več kot 20 iz več kot desetih evropskih držav zbralo na permakulturni kmetiji Veles na Svinjskem v Sloveniji. Projekt Leader in me 3.0 je po zaslugi programa Erasmus+, Yes to sustainability mreže Kmetije Veles

kot gostiteljske lokacije in naših pošiljajočih organizacij izpolnil svoj namen podpreti vsakega izmed nas, da postanemo voditelji. Med celotnim procesom smo bili zelo motivirani in podprti s strani izjemnih trenerjev, za nas je skrbela kuhinjska ekipa in gostitelji so nas sprejeli medse. Najlepša hvala in še večji objem vsem!

V teh osmih dneh smo raziskovali različne metode in orodja neformalnega izobraževanja in se imeli priložnost poglobiti vase, da smo okrepili in opolnomočili svoje notranje voditelje ter razumeli in se naučili delati z notranjimi kritiki. Razpravljali smo o primerih toksičnega in trajnostnega vodenja, vadili nenasilno komunikacijo in pridobili veliko znanja o vlogi dobrega vodje v različnih situacijah. Počutili smo se dovolj varne, podprte in močne, da smo stopili tudi iz cone udobja in raziskali kraje našega nelagodja. Na izobraževanju smo vsi skupaj ustvarili odprt prostor za različne aktivnosti in zadovoljevanje tako individualnih kot skupinskih potreb. Čas

smo obeležili z igrami, igro vlog in improvizacijo, živo glasbo, ustvarjalnim in umetniškim izražanjem, pripovedovanjem zgodb, izražanjem s telesom in glasom. Preizkusili smo individualno in skupinsko delo, fishbowl ter številne druge tehnike in strategije, ki bi lahko bile vodji uporabne. Gostujočo kmetijo smo podprli tudi z delom v skupnosti in s skrbjo za prostor, varčevanjem z vodo ter pomočjo na polju in v kuhinji. Proti koncu usposabljanja je vsak od nas sodeloval pri timski delavnici, ki je potekala za številne druge udeležence. Tam smo se preizkusili tudi v podajanju povratnih informacij tako v vlogi zunanjega opazovalca kot aktivnega udeleženca. Oblikovali smo varen prostor za raziskovanje, delanje napak in učenje iz njih ter zahvaljujoč vsemu temu izboljšali svoje kompetence in sposobnosti kot voditelji.

Zahvaljujoč vsem sodelujočim so se tukaj @kmetijaVeles rodile trdne vezi in ideje za prihodnje projekte in sodelovanja. Zelo smo hvaležni našim trenerjem Petri, Marini in Joštu, ki so nam pomagali posaditi nova semena, in komaj čakamo, da vidimo vsa čudovita posamezna drevesa, ki cvetijo in obrodijo sadove.

GOSTILNO REPOVŽ SO TUDI LETOS OPAZILI MICHELINOVI OCENJEVALCI

V začetku septembra je bil razkrit seznam restavracij, ki jih za obisk priporoča vodnik MICHELIN GUIDE SLOVENIA 2022. Na prireditvi so bile podeljene tri nagrade, in sicer oznaka Bib Gourmand, ki označuje dobro razmerje med kakovostjo in ceno, Zelene zvezdice, ki označujejo trajnostno usmeritev in delo restavracije in Michelinove zvezdice. S ponosom lahko sporočimo, da je Gostilna Repovž ohranila oznako Bib Gourmand, ki ji je bila podeljena že lani in letos osvojila Zeleno zvezdico. Chefinja Meta Repovž se je tako postavila ob bok

najbolj znani slovenski in eni najbolj priznanih svetovnih kuharskih mojstric Ani Roš. Ni dvoma, da je Gostilna Repovž na dobri, a strmi poti do prve Michelinove zvezdice in samo vprašanje časa še je, kdaj se utegne to zgoditi. Morda pa že naslednje leto. Ponosni smo na naše sokrajane, ki jim iz srca čestitamo in želimo z uspehi posejano pot tudi v bodoče.

ZELENO OKNO PRISTAVA

Skozi zeleno okno se odpira pogled na Pristavo, posest škofov iz Krke na Koroškem, ki je svoje ime dobila po pristavi mokronoškega zemljiškega gospostva. Z odprtjem smo pri Turistični zvezi občine Sevnica in TD Šentjanž počastili svetovni dan turizma

Z zelenim oknom smo se želeli zahvaliti Janezu Kosu za vse, kar nam je zapustil.

Človek, kot je bil Janez Kos, nikoli ne umre. Vsa njegova dela od knjig do raznih listin in temeljitih raziskav, so darilo nam. Največje darilo je zbirka Tomanovih slik, s katerimi je naša dvorana dobila dušo in pravi pomen. Naša poslanica pa je, da to ohranjamo in predstavimo domačinom in mlajšim rodovom.

»Hvala« je premalo za vse dobro delo. Zato je prav, da iz njegove raziskave prenašamo opise krajev v turistične namene. Janez Kos, rojen leta 1935 v stari kovačiji na Potoku, prvorojenec Jožefa Štefana Kosa in matere Marije rojene Repovž, je bil izgnan v taborišče Neresheim. Deset dni pred izgonom so očeta v Mariboru ubili kot talca. Vzrok: pripravljen na odhod med partizane mokronoške čete.

Janez nikoli ni razumel materinih solza in bolečine ob prejemu

očetovega pisma. Bil je še otrok in premlad, da bi doumel, kaj se je z očetom zgodilo. Še manj je razumel solze in bolečino ljudi, ki so jih SS policisti trpali na avtomobile in jih odpeljali v Rajhenburg. Niti ni razumel, kaj naj bi pomenila pesem, ki so jo peli: «Oj zdaj gremo, nazaj še pridemo!»

Življenje in trpljenje v tako mladi duši je ostalo globoko zapisano. Prve spomine na vojni čas je pozneje zapisal in objavil v publikacijah o slovenskih izgnancih z naslovom Obledela sličice. Nič takega, samo sličice, ki skozi otroške oči govorijo o poti z doma do taborišča Neresheim in vrnitvi domov. Sličice, ki odstirajo pogled otroka na skoraj štiriletno bivanje v taborišču.

Oče je v poslovilnem pismu napisal in naročil materi: «Otrokom povej, kaj je z menoj, da bodo vedeli!»

In prav zato, ker je vedel, se je Janez lotil tako obširnega dela raziskovanja ...

To je on, to je Janez Kos, Šentjančan po duši in srcu.

Cveta Jazbec

Jezikovni kotichek

Po nekaj številkah zatišja se jezikovni kotichek ponovno pojavlja v vašem najljubšem krajevnem časopisu. Čeprav Šentjanžani in Šentjanžanke oz. Šentjančani in Šentjančanke niste naslovili jezikovnih vprašanj na nas, vam bomo vseeno postregli z jezikovno dilemo – zapisom zemljepisnih lastnih imen. Nekaterim so pravila že dlje časa jasna, nekaterim popolna neznanka, spet drugi pa boste le obnovili svoje že usvojeno znanje.

Zapis krajev nam ne bi smel povzročati težav, a nekateri deli zemljepisnih lastnih imen se enkrat zapisujejo z veliko, drugič pa z malo začetnico. Zagotovo veste, da se zemljepisna lastna imena delijo na naselbinska imena, kamor uvrščamo imena mest, zaselkov, naselij, vasi in trgov, in nenaselbinska imena, kamor štejemo imena morij, gorovij, rek, dolin, držav, polotokov itd. Zapis enobesednih zemljepisnih lastnih imen (npr. Ptuj, Soča) je jasen, bolj zapleteni so zapisi večbesednih imen. Pravilo pravi, da prvo sestavino tako pri naselbinskih kot tudi pri nenaselbinskih imenih zapisujemo z veliko začetnico. Kaj pa drugo sestavino? Najverjetneje ste se kdaj znašli v situaciji, ko niste vedeli, kako bi zapisali nek kraj. Kako lahko, če poznamo pravilo, kajne? No, pa ga ponovimo. Pri

naselbinskih imenih so z veliko začetnico zapisani vsi deli imena, razen predlogi, ki so na nepravem mestu, in besede, kot so vas, trg, naselje, selo, mesto. Pri nenaselbinskih imenih pa nepravilne besede pišemo z veliko začetnico le, če so lastna imena (npr. Kamniško-Savinjske Alpe, saj so Alpe samostojno lastno ime).

Ponazorimo s primeroma in tako utrdimo svoje znanje.

1. primer: *Zidani most* ali *Zidani Most*? Ker poznamo pravilo, nam bo lažje pojasniti. Kraj je naselbinsko ime, zato se vse sestavine pišejo z veliko začetnico. Če bi drugo sestavino kraja – most – pisali z malo začetnico, bi to pomenilo, da poimenujemo most oz. nek objekt, a to ni bil naš namen.

2. primer: *Šmarna Gora* ali *Šmarna gora*? Vsi vemo, da je Šmarna gora t. i. osamelec nad Ljubljano. Ker je to nenaselbinsko ime, zapišemo besedo gora z malo začetnico.

Pravilen zapis kraja *Šmartno pod Šmarno goro* boste tako stresli iz rokava in nikoli več ne boste v zadregi, kako pravilno zapisati zemljepisna imena. Sedaj pa pomislite na naše okoliške kraje in vasi ter pravilno zapišite njihova imena. Če bi radi izvedeli še kaj, pričakujte našo ponovno jezikovno dilemo v novi številki Šentjanškega glasa.

Krajevna skupnost Šentjanž vas vabi
na slovesnost ob praznovanju krajevnega
praznika, ki bo

KRAJEVNA
SKUPNOST
ŠENTJANŽ

v petek, 28. 10. 2022, v kulturni
ob 18. uri dvorani Šentjanž.

Program bo pripravila Osnovna šola Milana Majcna Šentjanž.
Predsednik sveta KS Šentjanž Boštijan Repovž in svetniki sveta KS Šentjanž

V upanju, da nas počastite s svojim obiskom, prav lepo povabljeni.

Spremljevalni program
ob praznovanju krajevnega praznika:

KRAJEVNA
SKUPNOST
ŠENTJANŽ

o V petek, 28. 10. 2022,
ob 15. uri otvoritev prenovljene poti čez močvâro na Tk pavû (na Vidmu)
ob 17.30 otvoritev nove info točke in postajališča za avtodome v Šentjanžu

o V soboto, 29. 10. 2022,
ob 9. uri start pohoda Po poteh Milana Majcna izpred spomenika v Šentjanžu
ob 12. uri spominska slovesnost pri spomeniku v Murnah

Vabljeni!

Pesmi

GASILCI SO NAJBOLJŠI

Že veliko pesmi je zazvenelo
kot priznanje za njihovo delo;
svojo še jaz bom dodala,
naj jim bo velika zahvala.

Ko se gasilska sirena oglasi,
meni solze navlažijo oči;
saj spomnim se tiste noči,
ko plameni so v hlevu bili.

V trenutku so prihiteli,
hitro še hišo so ognja oteli;
podali nesebično pomoč,
ni ovirala neprijazna jih noč.

Tega nikdar ne bom pozabila,
na vso moč jih vedno hvalila;
ker gasilci so najboljši ljudje,
v prsih imajo neustrašno srce.

Marija Bajt

SAMO BESEDE GOVORE

Mrak.
Tihota večera.
Spanec nekaterih že v sanjsko
deželo gre.
Le jaz čakam,
da okroglolična luna
na nebo se povzpne
in si prva zvezda svetilko prižge.
Takrat kar same svinčnik primejo roke.
Vzhičena sem.
Prisluhnem.
Samo besede govore.

Marija Bajt

V BARVITOSTI JESENI

V razkošni barvitosti jeseni
slikam ljubezen na platno pričakovanja.
Topli odtenki objemajo,
s čopičem hvaležnosti
trgam obilje cvetov.
Tihožitje se sklanja med naju.
Odmišljam hladne barve;
nekako ne ustrezajo vzhičenosti,
ne dojemajo razigranosti in vznosenosti
zapoznelih svetlečih trenutkov.
Hladne ne bi bile del neskončne
vdanosti in pripadnosti.

Marija Bajt

NA LISCI

V zgodnjem poletnem dnevu
sem se za kratek čas poslovila
od svojega vsakdana.
Odšla sem na Lisco.
Doživljala sem prijetne urice oddiha
v tistem šepetu z naravo.

Hodila sem po uhojenih poteh,
po širni livadi vrh hriba.
Pogostoma sem se ustavila in se
razgledovala,
pogled na čudovito panoramo
mi je vzvalovil srce.

Svet pred menoj je bil kot na dlani.

Z višine se mi je razkrival lep razgled
na bližnje in daljne hribe in gore,
na okoliške vasi, kmetije in hiše,
raztresene po zelenih pobočjih.
V globoki dolini se je iskrla reka Sava,
odmaknjena mesteca so žarela v soncu.

Pogledovala sem po valovitem hribovju,
v jasni daljavi sem iskala svoj domači
kraj.

Iznad zelenega grebena se je dvigala
kupola zvonika,
na obrazu se mi je naslikal smehljaj.
Tam, za zelenjem, pod cerkvijo,
se je skrivalo moje domovanje.

Eva Keber

Koledar dogodkov

DOGODEK	DATUM	VABI VAS
Otvoritev prenovljene poti čez močvaro na Tk pavu	Petek, 28. oktober 2022, ob 15.30 na Vidmu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Otvoritev info točke in postajališča za avtodome	Petek, 28. oktober 2022, ob 17.30 na parkirišču v Šentjanžu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Slovesnost ob krajevnem prazniku	Petek, 28. oktober 2022, ob 18. uri v Kulturni dvorani v Šentjanžu	Svet KS Šentjanž Info: Boštjan Repovž (031 257 778)
Pohod po Poteh Milana Majcna	Sobota, 29. oktober 2022, start ob 9. uri izpred spomenika v Šentjanžu	Turistično društvo Šentjanž Info: Petra Majcen (041 392 567)
Spominska slovesnost ob obletnici boja v Murncah	Sobota, 29. oktober 2022, ob 12. uri pri spomeniku v Murncah	Krajevni odbor ZZ NOB Šentjanž Info: Vanda Gorenjc (041 712 949)
Božično-novoletni koncert z Godbo Slovenskih železnic Zidani Most	Petek, 23. december 2022, ob 19.30 v večnamenski dvorani pri OŠ Šentjanž	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Boštjan Krmelj (041 709 287)
Blagoslov konj na štefanovo	Ponedeljek, 26. december 2022, ob 11.30 na parkirišču v Šentjanžu	Društvo rejcev in ljubiteljev konj Šentjanž Info: Franci (031 873 722)

"Prepričanost pogosteje izhaja iz nevednosti kakor iz znanja."

Charles Darwin

NAGRADNA KRIŽANKA

	ŠČ	A	B	C	Č	D	ŠČ	ŠČ
	1						E	F
	2							
	G							
ŠČ	3 H			4 I				ŠČ
5					6 J			K
7			8 L					
9						10		
11					ŠČ	12		

VODORAVNO:

1-slikovna uganka, 2-premetanka, 3-kitajski dramatik, 4-pevka Rupel, 5-zgoščeno kuhan paradiznik, 6-celovski hokejski klub, 7-nadležne žuželke, 8-slovenski narodni heroj, Mirko, 9-umetnik, ki slika, 10-reka na Kavkazu, 11-tekočina za osvežitev kože, 12-konjski tek.

NAVPIČNO:

A-velik morski rak brez klešč, B-italijanska naftna družba, C-vrsta, sorta v slabšalnem pomenu, Č-enigma, D-plaha gozdna žival, E-trnato drevo z lepimi cvetovi, F-Meri Avsenak, G-beljakovina v kravjem mleku, H-objekt, ki vodi preko reke, I-antično računalno, J-enaki črki, K-neomejeno trajanje, L-veznik.

Pripravil: Milan Sotlar

Geslo v modrem polju vodoravno napišite na dopisnico in jo pošljite do **1. decembra 2022** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali pošljite rešitev na info@sentjanz.si. Med prispelimi pravilnimi odgovori bomo izžrebali srečnega nagrajena.

Nagradno geslo križanke iz prejšnje številke je: **STARA MAMA**.

Srečna izžrebanka je **Marija Golob iz Novega mesta**. Nagrajenska prejme frizuro Frizerstva Zinka Žganjar s.p., Krmelj 21a. Nagrado prevzame v salonu v Krmelju. **Iskreno čestitamo**.

Rešitev celotne križanke iz prejšnje številke:

Vodoravno: TK, STARA MAMA, PARAMETER, IC, KITARA, SALTO, AM, JONCI, ODER, VOLT, PIR, SENAR, ISKALNICA, SKALA, JIM.

Nagradno vprašanje

V prejšnji številki smo vam zastavili vprašanje: Kje v naši krajevni skupnosti se nahaja pohodna pot z imenom TV5? V Jatni. Pravilno je odgovoril **Stane Bale iz Šentjanža**.

Tokrat vas sprašujemo, kam usmerja pogled zeleno okno v Šentjanžu, ki ga je Turistična zveza Občine Sevnica namenu predala na dan Šentjanske tržnice, 25. septembra letos.

Odgovor na zastavljeno vprašanje napišite na dopisnico in jo pošljite najkasneje do **1. decembra 2022** na naslov: Uredništvo Šentjanškega glasa, Šentjanž 22, 8297 Šentjanž ali odgovor z vašimi podatki pošljite na info@sentjanz.si. Med prispelimi odgovori bomo izžrebali srečno nagrajenko ali nagrajenca.

**Frizerstvo
Zinka**

Zinka Žganjar s.p.
Krmelj 21a
041 312 119

BlasMont
Čiščenje in montaža prezračevalnih sistemov
Selitvene storitve

Aleksander Blas s.p.
Cerovec 19
8297 Šentjanž
☎ 031 512 650

"Koliko težav si prihrani tisti, ki se ne ozira na to, kar reče, naredi ali misli njegov sosed, temveč se ozira le na to, kar naredi sam, da je lahko pravičen in čist; ali, kot pravi Agaton - ne oziraj se na izprijeno moralo drugih, temveč se brez odstopanja drži svoje poti."

(Ime Agaton je grško in po slovensko pomeni »dober«)

Mark Avrelij

PREVERITE MOŽNOSTI NA
www.gostilna-repovz.si

DARILNI BON

Podarite doživetje v gostilni Repovž,
sebi ali svojim bližnjim!

www.altius.si

PRIJATELJ

**GRADBENA MEHANIZACIJA
IN PREVOZI D.O.O.**

- ZEMELJSKA PRIPRAVLJALNA DELA
- IZGRADNJA CESTNE INFRASTRUKTURE
- IZGRADNJA KOMUNALNIH OMREŽIJ
- VZDRŽEVALNA GRADBENA DELA
- STROJNE STORITVE
- PREVOZI TOVORA

**VARNE IN CELOVITE REŠITVE
ZA LEPŠE OKOLJE ŽE SKORAJ 30 LET**

 041 651 405

 gmp.prijatelj@siol.net

 www.gmpprijatelj.si